

ตอนที่ 22 บิยาโมโตะ บุชาชิ

ชินเม็ง
ทาเคโซได้
ตายไปแล้ว
ณ ที่นี้

ข้าจะบอก
กับเบ็องบน
อย่างนี้ด้วย

โดยเฉพาะ
ชายเต่า
ซอนอึเต็ง...

ทำอย่างนี้
จะเป็นผลต่อ
คนในหมู่บ้าน
มากกว่า

จงมีชีวิตโดย
ระลึกถึงหมู่บ้าน
มียาโมโตะ
ตลอดไป

แต่ทว่าเอ็ง
อย่าลืมบ้านเกิด
ของเอ็ง
เป็นอันขาด

และ
นับแต่นี้...

เกี้ยวโต

แท้จริงมีชื่อว่า
มียาโมโตะ
มุซาชิ

ตอนที่ 22 - มียาโมโตะ มุซาชิ

Vagabond!

ทาเคชิโตะ อิโนะอุเอะ

จากบทประพันธ์ดั้งเดิม: "มียาโมโตะ มุซาชิ" โดยโชจิ โยชิคาว่า

ตัวเจ้าเต็มไป
ด้วยกลิ่นฆ่าคน
อย่างนั้น จะถูก
ขยี้เสียเปล่า ๆ

อย่าไป
ดีกว่า

แปลก
คนจัง

ไม่รอด
แน่

แต่ข้า
ไม่ได้ตั้งใจ
เอาชีวิตมาทั้ง
อย่างง่ายตาย

ข้าพร้อม
ที่จะตาย

.....

อึย

กบฏ

จะไป
ที่โยชิโอกะ
เรอะ?

ชะ...
ขอโทษ
จ๊ะ

เออ...

พวกแกนี่
จู้จี้จริง

อ้าว
จะไปไหน
?

หือ

เล่น
เกินไปแล้ว
นะจ๊ะ!

ฮ่า
น่ากลัว

เรื่อง
วันนี้ะ
ไม่หยุดอยู่เพียง
แค่นี้หรอก!

ช่วงนี้ถูกใจ
กันเสีย
จริง...

เด็กนั้น
มันดีตรง
ไหนนี่

จะไปหา
ฮัยเด็กนั้น
อีกแล้วมิ?

อาเคมิ
จ้า

ขอโทษ
จริงๆ
จ๊ะ!

คนนี่
เค้าเมา
นะ

หนี่
กั๊นเถอะ

ฮึม
ฮึม
ฮึม

ฮึม
ฮึม
ฮึม

ฮึม
ฮึม
ฮึม

มีแค่
ดาบไม้ด้าม
เดียว

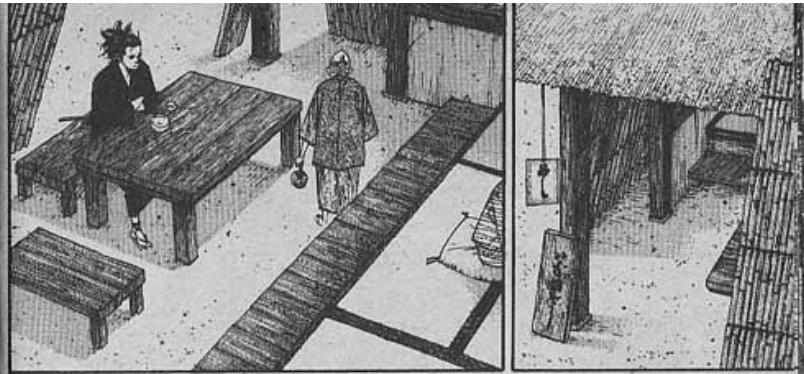
เดินเข้าไป
แบบไม่กลัว
ตาย

คนเค้า
ก็เห็นเอ็งเป็นแค่
ตัวตลกเท่านั้น
ละวะ.....

อย่าไป
เลย

เชื่อข้า
เถอะ

หมู่บ้าน
มิตาโมโตะ

โยชิโนะ
แคว้น
ซาคุ

นี่
นาย...

จะไปหา
โยชิโอะกะ
จริงๆ
อะ?

มา
จากไหน
อะ

แน่
นอน

ไม่มีทางกลับ
ออกมาอย่าง
สมบูรณ์แบบ
หรอก

เอ็งเดิน
อาด ๆ เข้าไปที่
โรงฝึกโยชิโอะกะ
แบบนั้น

ขอโทษนะ
ข้าว่าเอ็งไม่รู้
อะไรมาก
ไปแล้ว

แต่ข้า
ก็ไม่ได้เห็น
คนร่อนวิชาอย่าง
เอ็งมานานแล้ว

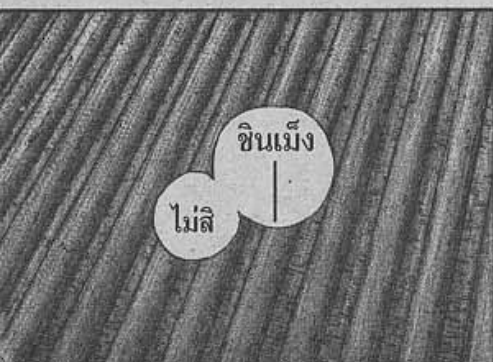

แต่ว่า

ข้าไม่
ล้มเลิก
ความคิด
ที่จะเป็น
หนึ่งใน
ปรุพีนี้
หรอก

ใน
สนาม
แห่งดาบ
เท่านั้น

ชินเง็ง

ไมลี

ณ สำนักดาบโยชิโอกะ

五字 吉岡 道法

อยากขอ
ประมือกับ
โยชิโอะกะ
เซจุโร่

มียาโมโตะ
มุซาชิ

Vagabond

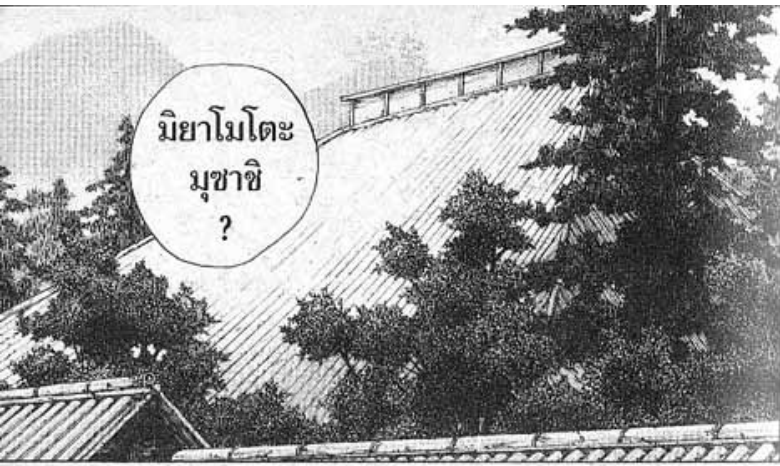
ห๊ะ?

อะไรวะ
ไ้บ้านนอก
?

ห๊ะ?

มียาโมโตะ
มุซาชิ
?

ก็แน่ละ
ขอรับ

ไม่เคย
ได้ยินชื่อ

เอ้อ
แต่ไอบ้าน
นั้น

ไฉนมันไป
คนพวก
นั้น

เสียด่า
ก็ขอไม่รู้ว่า
เป็นชื่ออะไร

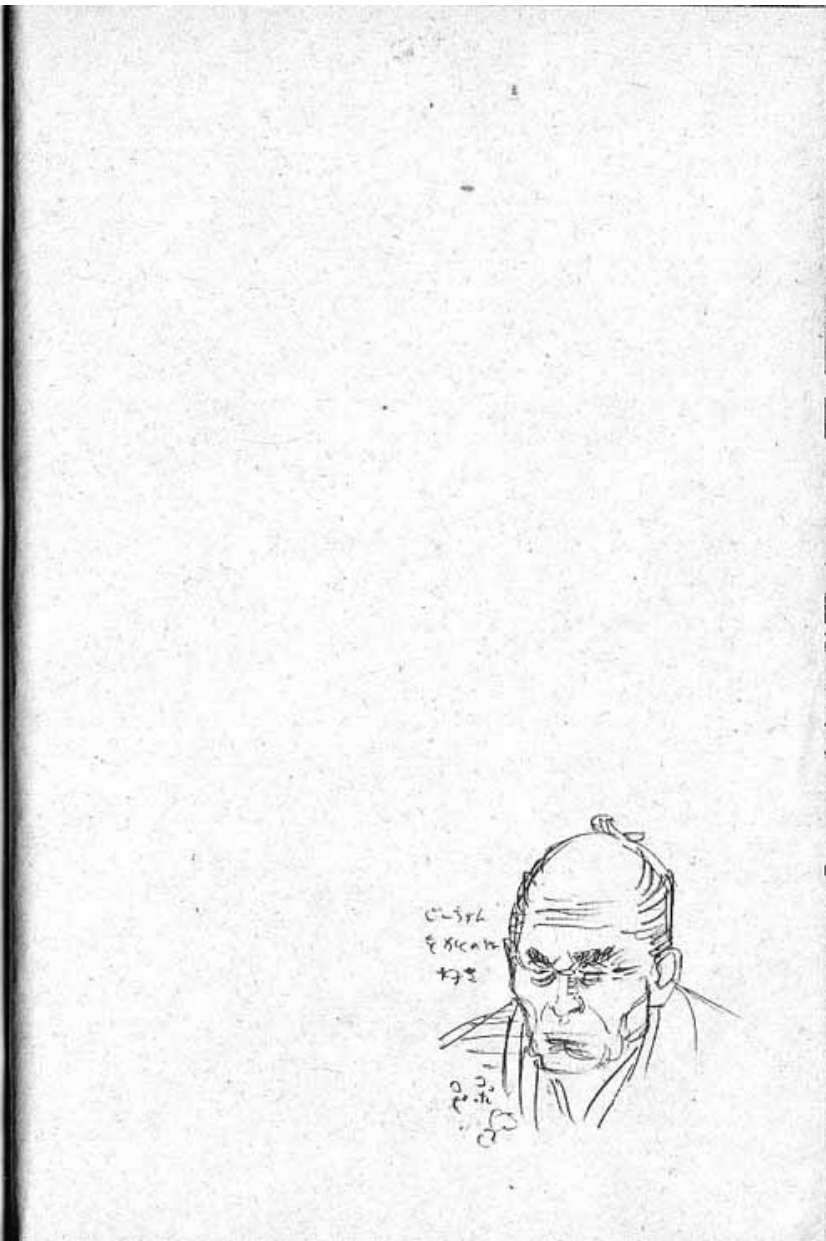
ผมก็
กระเซอะ
กระเซิง

พวกชอบ
ฝึกฝีมือจาก
บ้านนอก
เถอะ

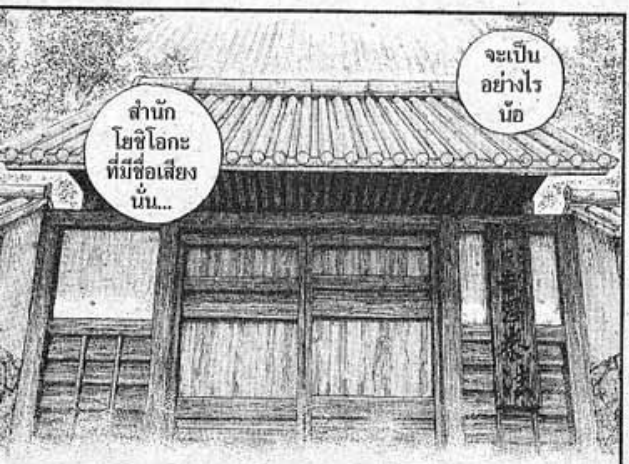
มีคาบไม้
คาคอกูที่
เอว

เดินวัด
เข้ามาเหมือน
วัวควาย

คุณ
ผู้
รับ

ท่าน
มุซาชิ

แต่ก่อนอื่น
อยากสอบถาม
ก่อน

หลังจาก
พวกลูกน้องแล้ว
อุเอเดะคนนี้
ขอเป็น
คู่มือให้

.....

เจ้ามีคนที่
จะมาเก็บศพ
กลับไปมัย

.....
!!

หือ?

จับขอ
ถามก่อน

ซามิชื่อว่า
อุเอเดะ
เรียวเฮ

ก่อนอื่นอยาก
ให้ขอประมือ
กับพวกลูกน้อง
ข้าก่อน

อยากจะดู
ฝีมือเจ้าก่อนที่
จะถึงตัว
ท่านครูเซจูโร่

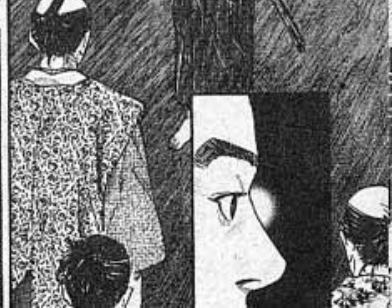

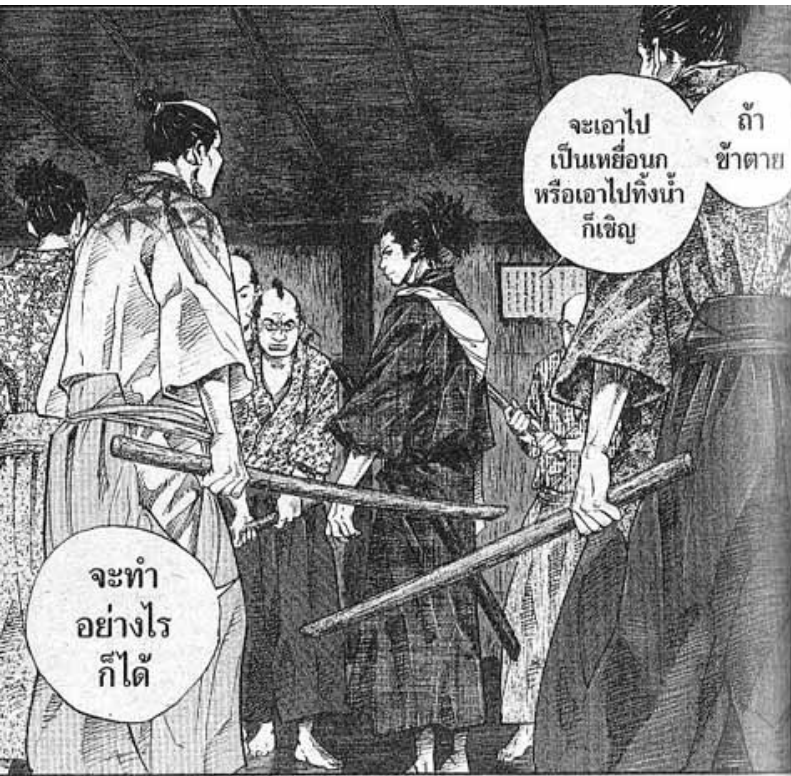
ชื่อ
มียาโมโตะ
มุซาชิ

ข้าเป็นทหาร
หนีตาย
จากซาคู

เพราะท่านครู
ไม่อยาก
เสียตาบโดย
ไม่จำเป็น

ถ้า
ฆ่าตาย
จะเอาไป
เป็นเหยื่อนก
หรือเอาไปทิ้งน้ำ
ก็เชิญ

จะทำ
อย่างไร
ก็ได้

ไม่ต้อง
เกรงใจ

เฮ้ย

ซอรับ

ถ้าล้มเจ้าได้
จะได้สู้กับ
ท่านเซจูโร่
แน่ใช่ไหม?

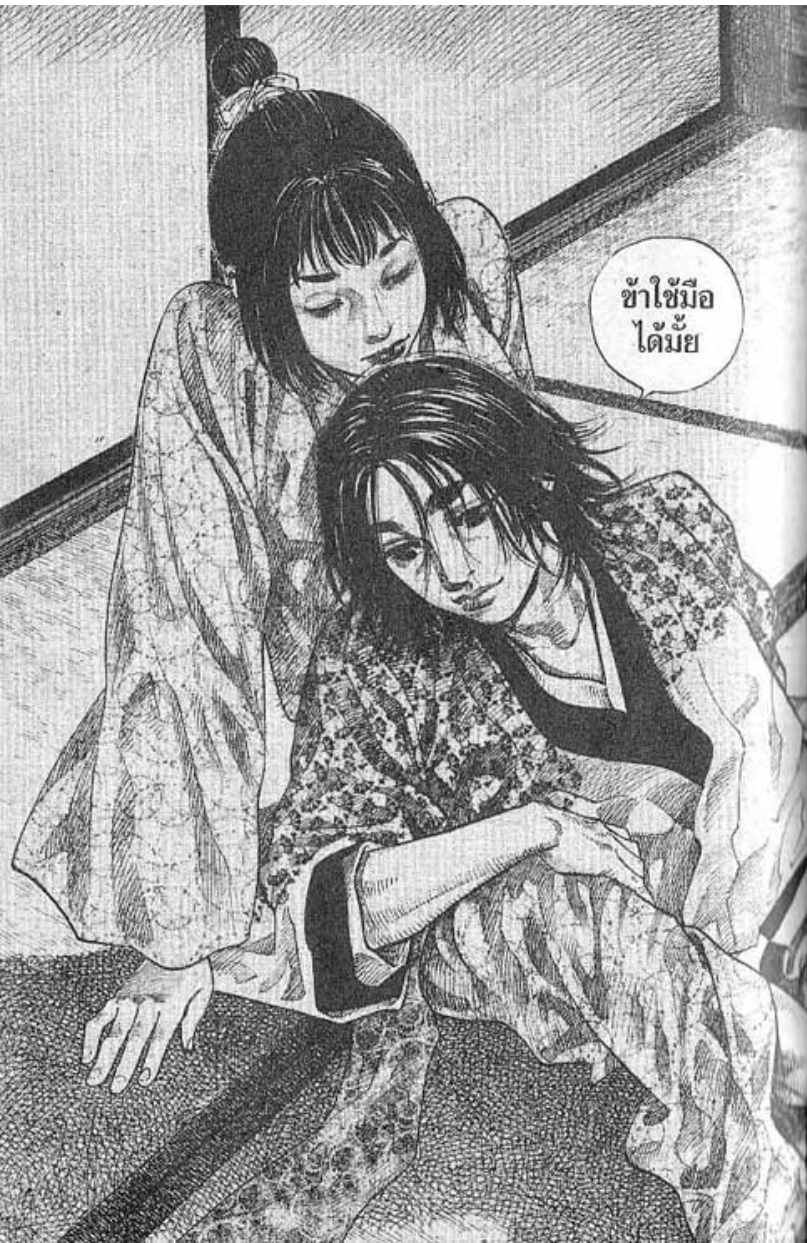
ท่าน
อุเอตะ

!!

ท่าน
มียาโมโตะ
!!

โอโฮ
ช่างมี
ความมั่นใจ
จริงๆนะ!!

เป็นถึง โยชิโอะกะ เซจูโร่ พูด อะไรก็ไม่รู้

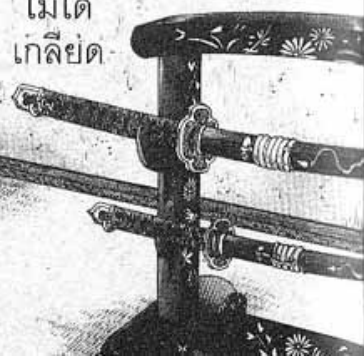
มาที่ไร ก็พูดเรื่องเดิม ทุกที

ท่าน โทจิ!

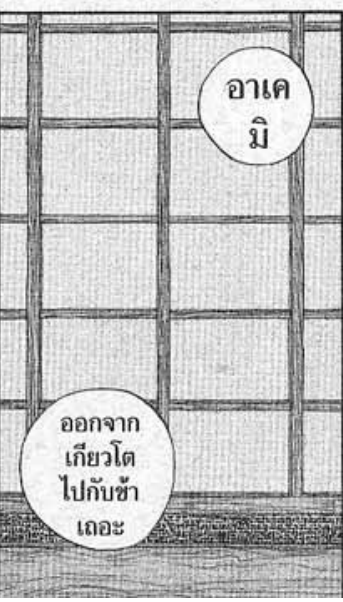

ไม่ได้ เกลียด

ไม่ได้

คนคนนี้ ดิแต่พูด แต่ไม่เคย ทำอะไร

อาเค มิ

ออกจาก เกียวโด ไปกับซำ เถอะ

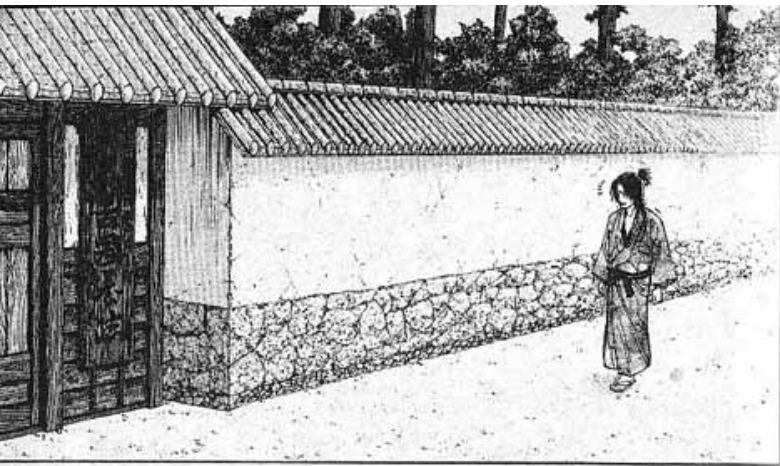
คน คน นี้

ข้าไม่ได้ เกลียด

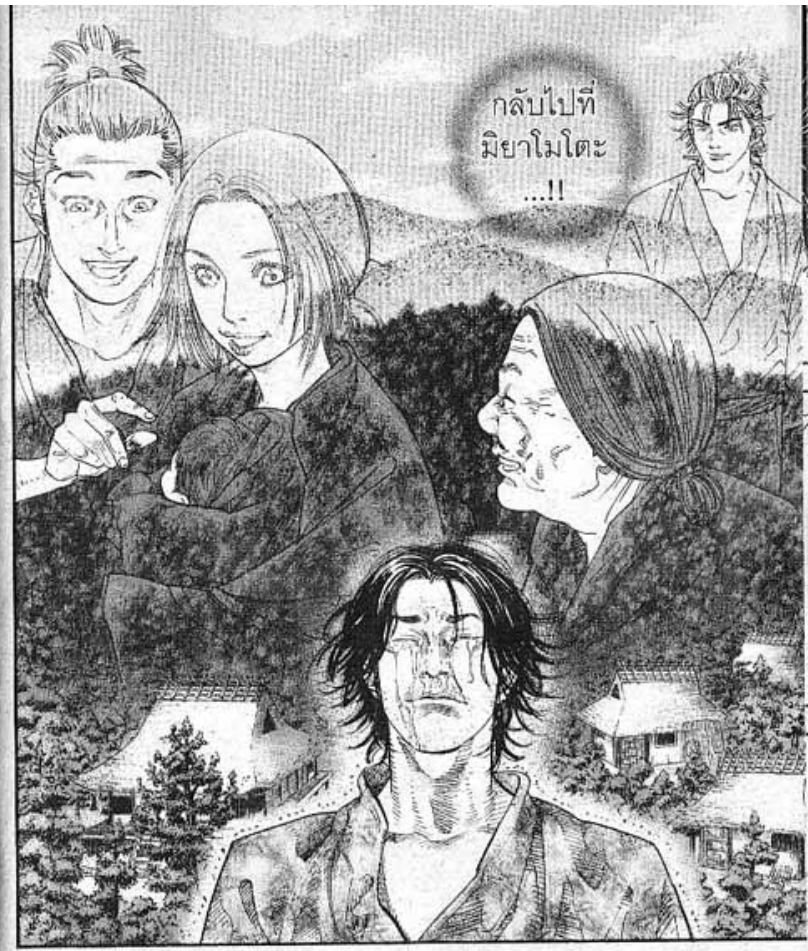

อ้าย
มันจะ
ดูถูกพวก
ตัวเอง
เกินไป
แล้ว...!!

ท่าน
โทจิ
จะแน่
ซึกแค
ไหน
วะ!!

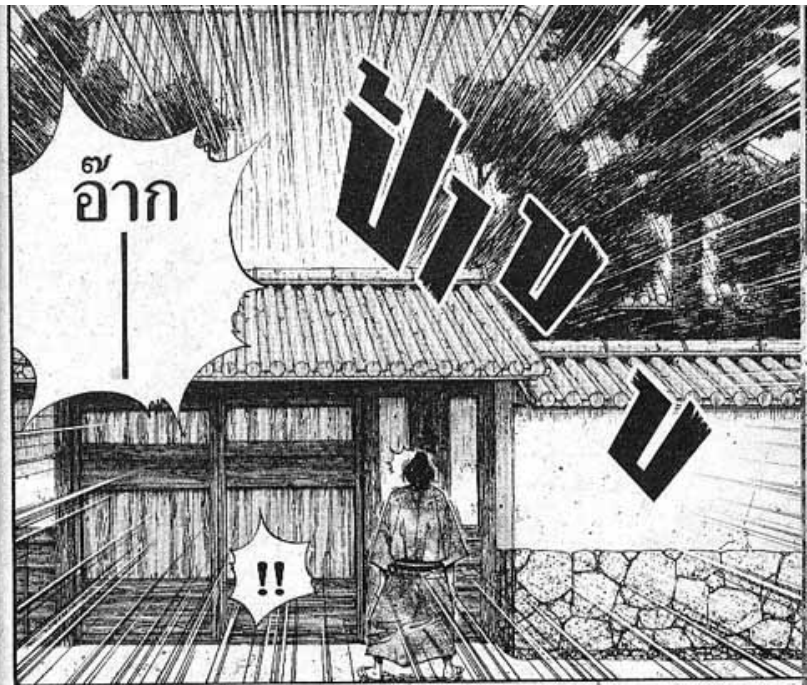
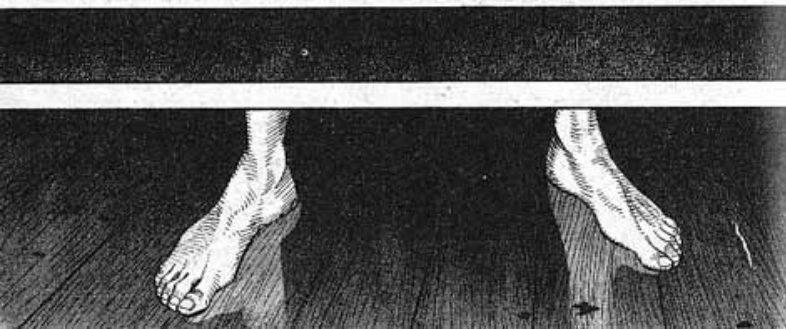
平安寺
โยชิโอะกะ
...!!

โอ้ว
เดี่ยวพ่อ
เผาแม่
ซะเลย!!

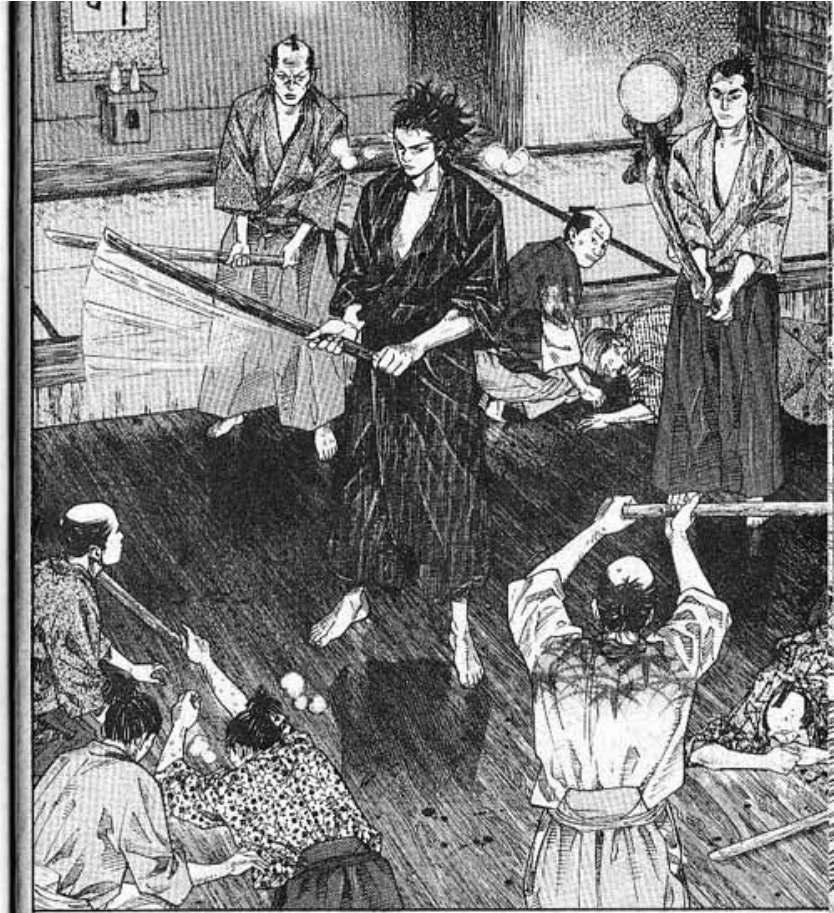

ว่า
มันตาย
ไปแล้ว

...เออ
ซำรู่

Vagabond

ตอนที่ 24 ประลองฝีมือ

ฮ่าาาาห์

อย่าเหลิง
ให้มันมากนัก

!!

ถึงแม้ว่า
จะทิ้งชีวิต
เสี่ยงน่ะอะ

...ข้า
พร้อม
อยู่แล้ว

คุณ
ทาคาชิ
นะ...

เอา
จริง

เออ

.....

ฮึ...

ตาย
แล้ว...

ในรานะ
นักดาบ

ขอโทษนะ
มียา
โมโตะ

เป็นมารยาท
ที่จกต้อง
ต่อสู้กับเจ้า
อย่างสุดฝีมือ

.....

.....

เป็นการต่อสู้
ที่จริงจัง แต่
ประมาทเพียง
เสี้ยววินาที

ประเมิน
คุณค่าต่ำไป
ก็เป็นสาเหตุ
ให้ตายได้

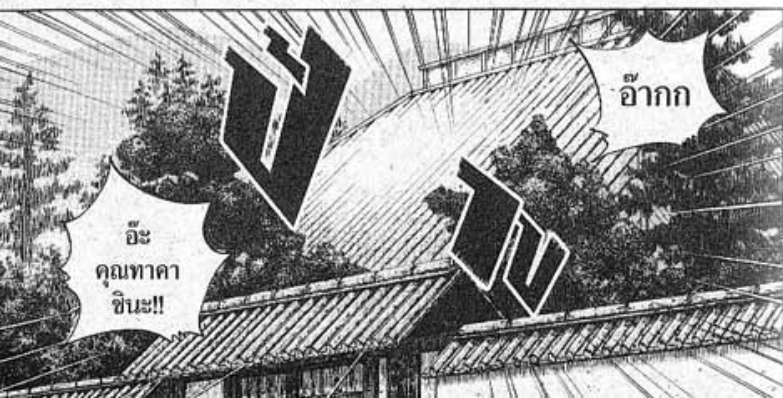
ฟัน
ได้เลย
ใช่ไหม?

เอ๋อ...

ว่าไงนะ
!?

!?

ฮ่ากก

อ๊ะ
คุณทาคา
ชิโนะ!!

เฮ้อ
เฮ้อ

เฮ้อ

กับ
ไอ้บ้านนอก
นั่น

เออ

นี่ไม่ถึงว่า
คุณทาคาชิโนะ
จะต้องลงมือ
เอง

.....

เฮ้อ

แก มาทำอะไร แถวนี่

ซอร์บ ?

แล้วจาก เสียงที่ได้ยิน

ต้องล้ม ไปแล้วอย่างน้อย 5 คน!!

ต้องมีใคร มาประลองฝีมือกับพวก โยชิโอะกะ แน่นอน!

ไม่...

ไม่ผิด แน่...

ไอ้เซจูโร่นั้น ก็เป็นแค่ไอ้โง่ ที่หลงอาเคมิของเรา จงใจหัวไม้ซิ่น

สมน้ำหน้า...!! ส่วนักโยชิโอะกะ เป็นอดีตไปแล้วโว้ย!! ที่เหลืออยู่ก็แค่ รอดสมบัติตกทอดมาหมดลงเท่านั้นเอง

นี่คือบ้านของซอร์บไปเลยนะ

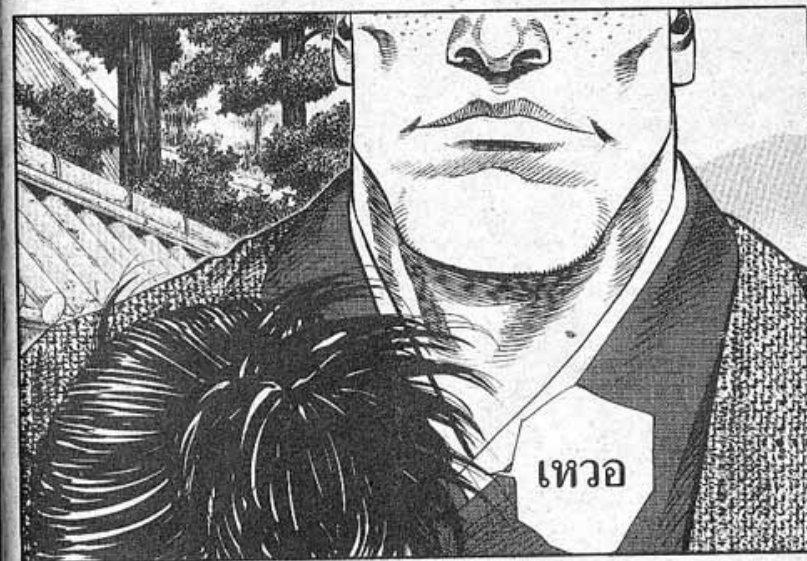
นี่คือบ้านของซอร์บไปเลยนะ แต่เขาก็ชอบของของ

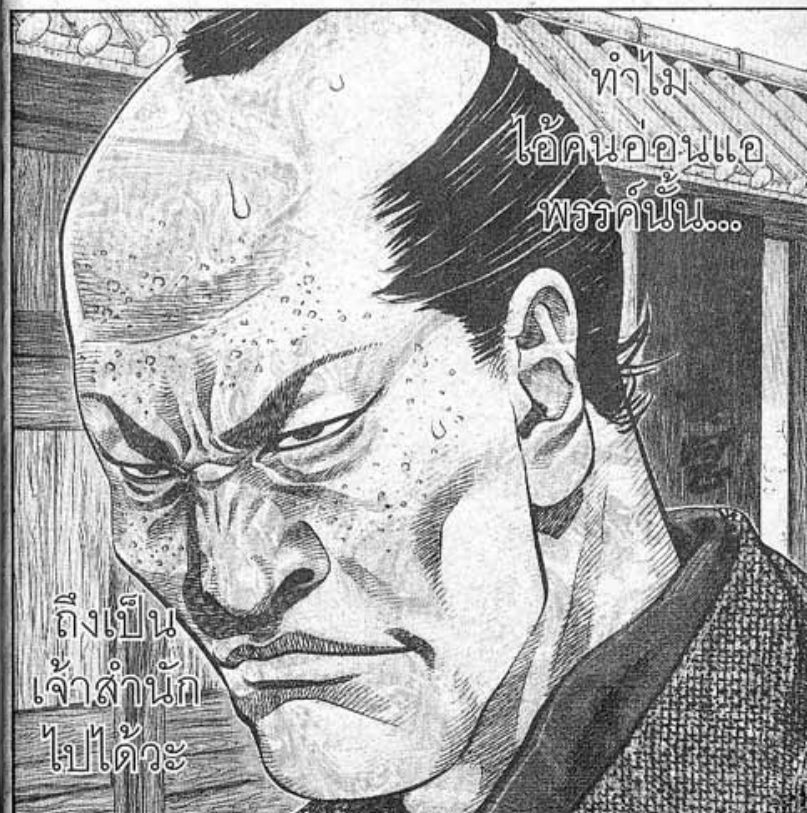
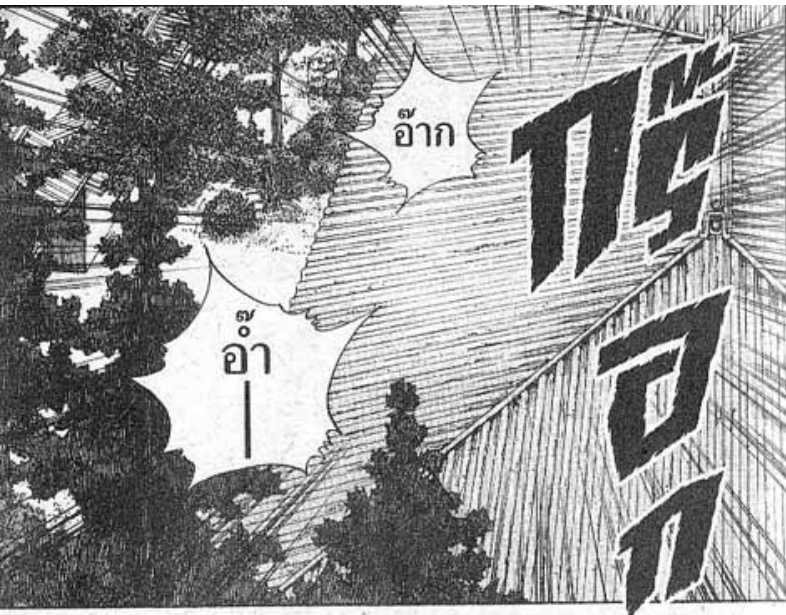

ไอ้โง่

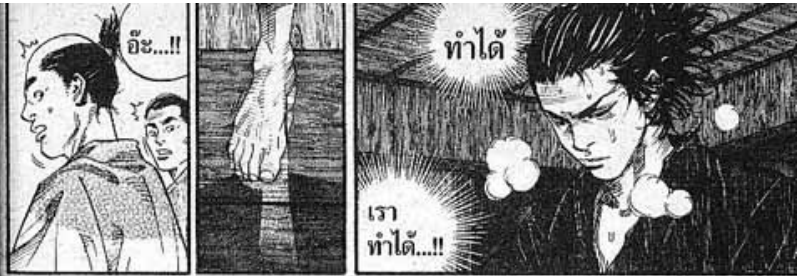

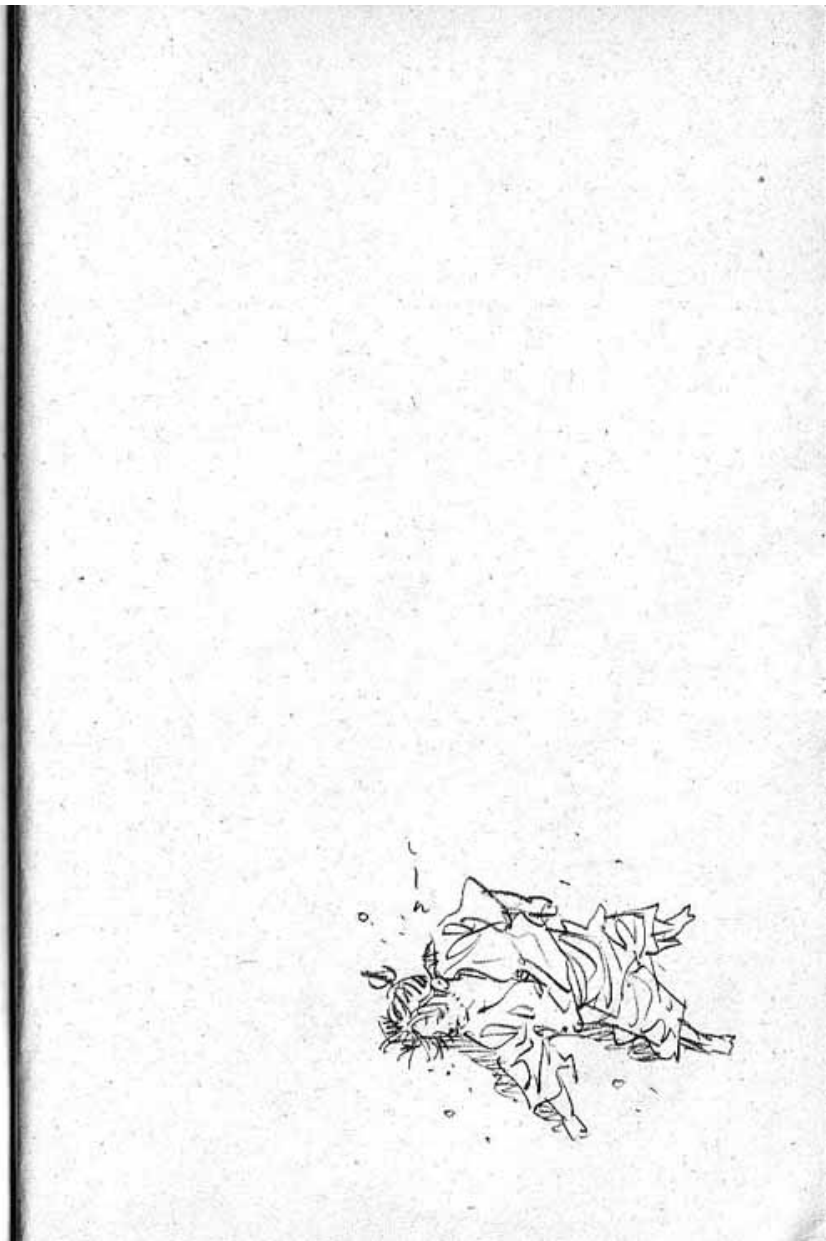
ฮืม... ส่วนศิษย์ ยอดฝีมือนั้น ลึกลับไอ้โค...

Vagabond

ตอนที่ 25 ลำปำโศกโศก-งุ่นงาย

อาจารย์

ข้า
ไม่มี

แต่ตอนเด็ก
ข้าได้ฝึกกับ
พ่อของข้า
ชินเม็ง มุนิไซ

ชินเม็ง

...

แล้วก็
ภูเขา

อาจารย์
ของท่าน
คือผู้ใด

ท่าน
มียาโมโต

แล้วคงตัว
แล้วใครจะ
แยกทัพ
!!

อุเอตะ
เรียวกะ

คุณเอเดะ
ไม่จำเป็นต้อง
ลงมือเอง!

ทะ....
ทำไม!!

กับไอคนไม่มี
มารยาท
พรรค์นั้น

เริ่มกัน
เลย

เออ...

ไอคน
ป่า!

ไอเขาเป็น
อาจารย์
รอะ?

เป็นลิง
รอะ

ท่าداب
ของ
มัน

ไม่ได้
สังกัด
สำนักใด
เลย

.....

อาจจะพูดได้ว่า
ทุกสิ่งของไอเขา
เป็นอาจารย์
ของข้า

ันเริ่ม
กันเลย

เออ
เข้าใจ
แล้ว

แขนเจ้า
เก็บไว้
ซัก
บ้างนี่
เถอะ

งั้น
ข้า
ขอ
ตัด

ก็เป็นศิษย์โปรด
มาตั้งแต่สมัย
อาจารย์หมด
มวยนี่นา

เออ

คิดว่าพอกับ
อาจารย์เซจуро
และอาจารย์
เด็นชิจิโร่

ฝีมือ
ของคุณ
อุเอตะ

ศิษย์รัก
มากด้วย

ชินเม็ง...
มุชิไซ!!

ลือกันว่า
ในสมัยนั้น
คุณอุเอตะ
เกือบได้เป็น
เจ้าสำนัก

โนอนาคุด
ชายผู้นี้

อาจจะ
ทำให้
สำนักเรา
วุ่นวาย
ก็เป็ชได้

ท่าน
อาจารย์

ของเจ้านั้น
ได้มายัง
คงตามอยู่
ณ ที่นี้

ทำให้เลือดของ
โยชิโอะระไหล
แดงฉาน

ชินรับตรง ๆ
มีหวังสมองแตก
ไปพร้อมกับ
ดาบไม้สั้น

ฝีมือดาบ
ชั้นยอด
ที่อาศัย
พลังกำลัง
เหนือกว่าคน
ทั่วไป!!

อีก...

ฝีมือท่านเก่ง
เป็นเท่าไร
ของเกียวโต

ท่านเป็นที่
เท่าไรของ
เกียวโต

ท่าน
อุเคดะ

ข้า
อยากรู้

จัง

ที่เท่าไร
อะไร?

!!

อิม
แน่นึ้นนา
!!

ว่าข้าเข้าใกล้
หนึ่งในปรูพี
แล้วหรือยัง

ที่เข้ามา
เกี้ยวโต

ข้าเป็น
คนบ้าน
นอก

ก็เพื่อที่จะ
มาโค่นคนเก่ง ๆ
ที่ชุมนุมกันอยู่
ที่นี่

ทำไม
ถึงถาม
อย่างนั้น

หมอนี่

...บ้า
อะ

ข้า
จะได้
รู้ไว้

ตอนที่
ข้าชนะ

ก็แน่ลิ
เว้ย!!

เล็งจับ
แน่

ไม่เจียม
กะลาหัว
!!

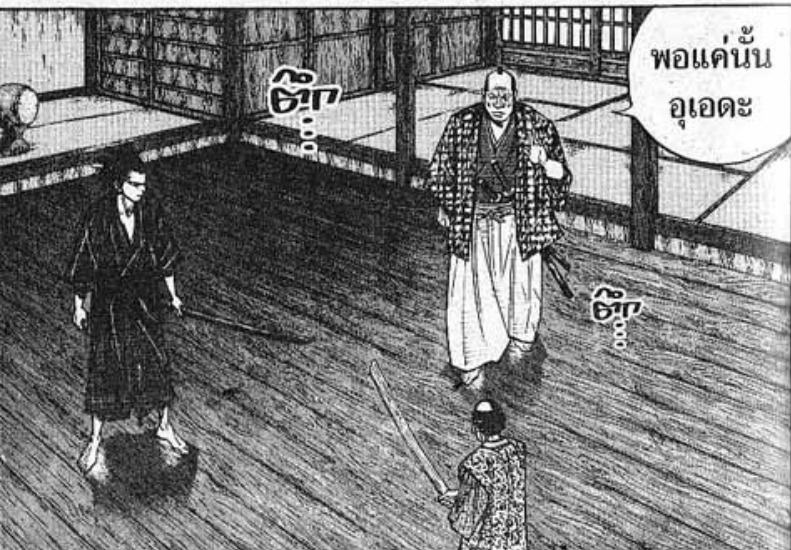
ข้า
รู้สึกว่...

ท่านก็จัด
อยู่ใน
จำพวกเก่ง
เหมือนกัน

ฝ่ายสำนัก
โยชิโอะกะ
ลยไม่ค่อย
มีคนเคารพ
กันแล้ว!!

เป็นเพราะ
เจ้าสำนัก
ทำเรื่องนำ
อันอายุ
ไปทั่ว!!

พอแค่นั้น
อุเอตะ

เอ็งมันเป็น
คนใจดี
คิดแค่ว่าจะตัด
แขนมันเท่านั้น
สินะ
แต่ปากมัน
ยังเหลือ
อยู่

อาจารย์
...

.....

มีคนที่บุก
เข้ามาใน
สำนัก
โยชิโอะกะ

แล้วเอ๊ย
เรื่องหนึ่ง
ในปรูฟี่ด้วย
เรอะ....

ไม่รู้อะไร
ซะเลย !!

อิ...
ไอ้บ้า
นั่น!

ไอ้ลิง
เอ๊ย

.....

ทหารหนีตาย
จากแคว้นซาคุ
มียาโมโตะ
มุซาชิ

ข้าขอ
ประมือ
กับท่าน

ท่านคง
เป็น...

ท่าน
โยชิโอะกะ
เซจуро
สินะ

โผล่

!?

มันยังไปพูดให้
ชื่อเสียงของ
โยชิโอะกะ
แปดเปื้อนได้

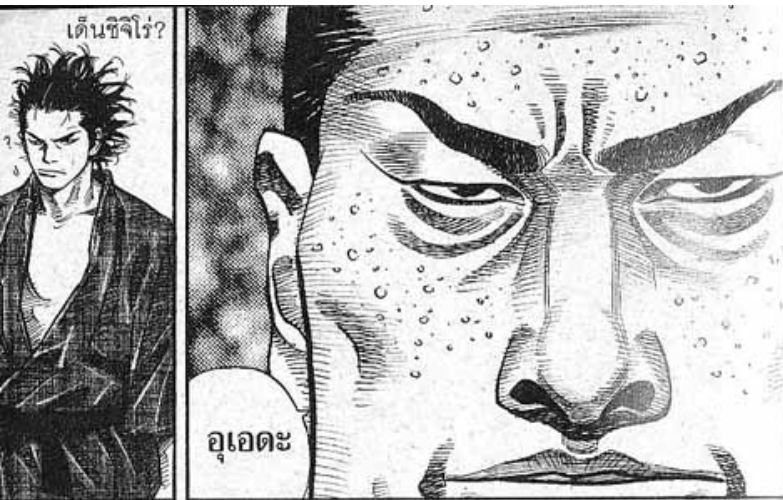

.....

ข้าจะฆ่า
มันเอง

เดินซิจิโร่?

อุเอตะ

ถ้าจะมามัน
ข้าจะฆ่า
มันเอง

เจ้านาย
ต้องมีศักดิ์ศรี
ของเจ้านาย

ควร
เลือกคู่
ต่อสู้

.....

ไม่เป็นไร
ลอบไป
อุเอตะ

ไม่ได้
ขอรับ

คนที่จะดูแล
สำนักนี้ต่อไป
ก็คือท่าน

ท่านคือ
เจ้านาย
ท่านเดินซิจิโร่

.....!!

ฮ้าว...

กลับมาแล้ว

โตะโตะ...

อุเอะเดะ

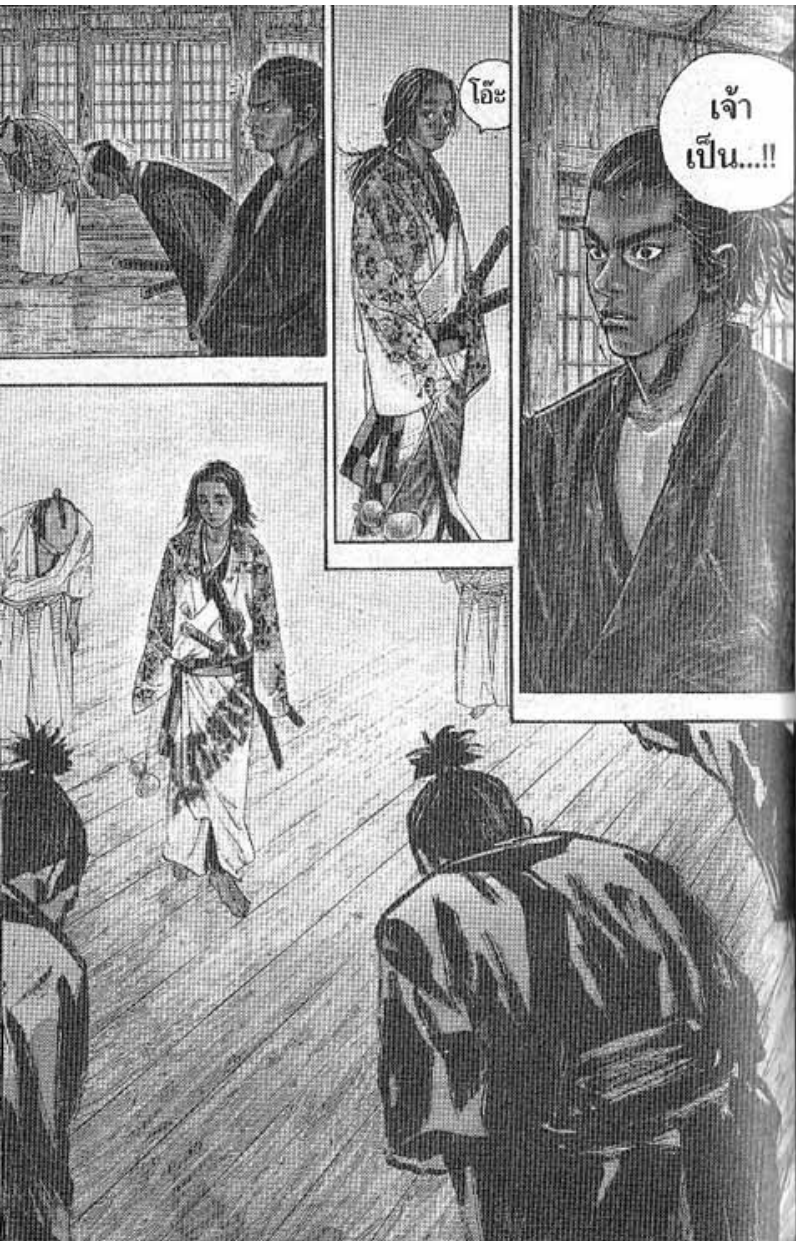
พูดอะไรเอาแต่ใจตัวอย่างนั้น?

!!

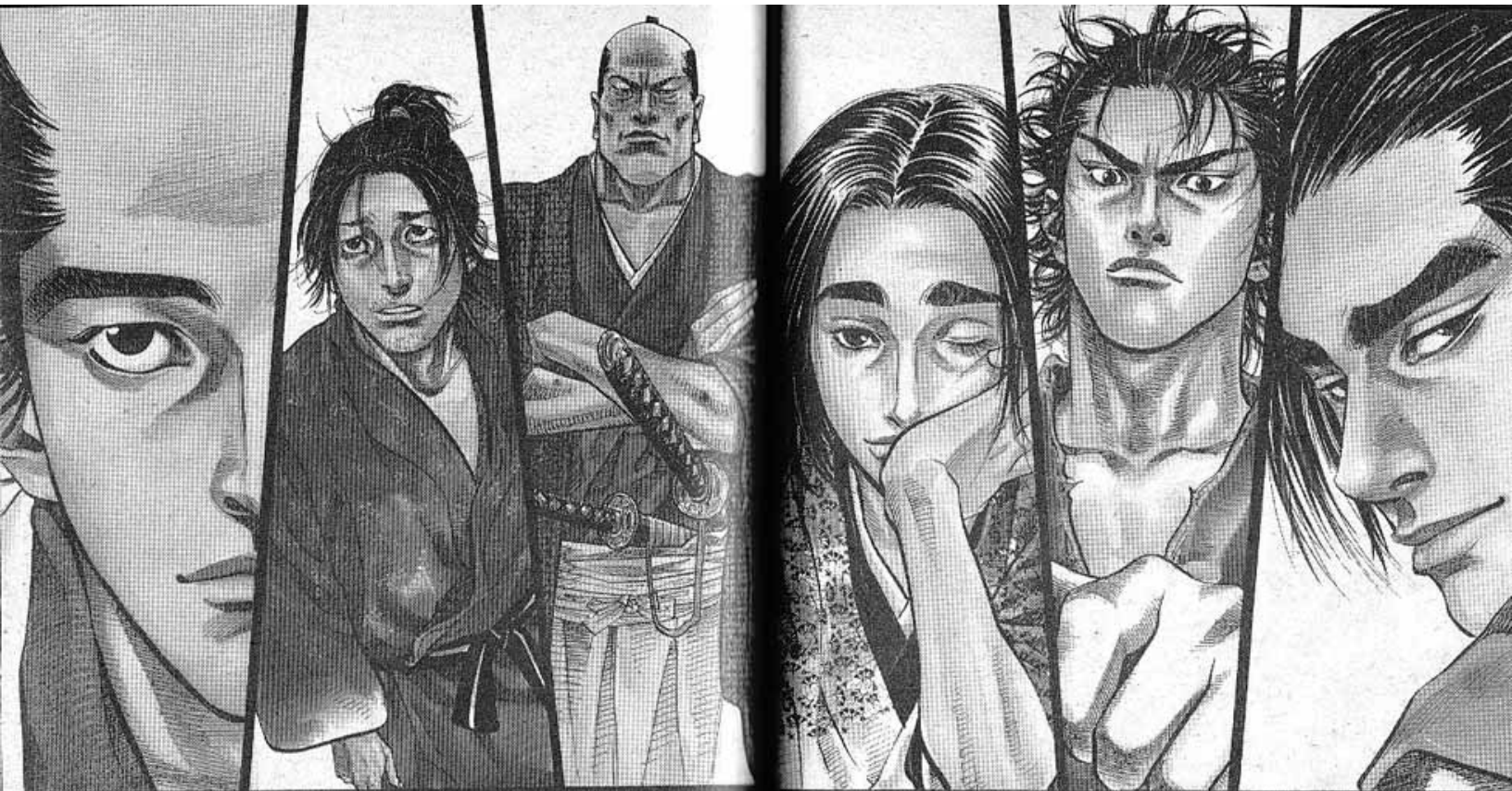
Vagabond

เจ้า เป็น...!!
โธ่

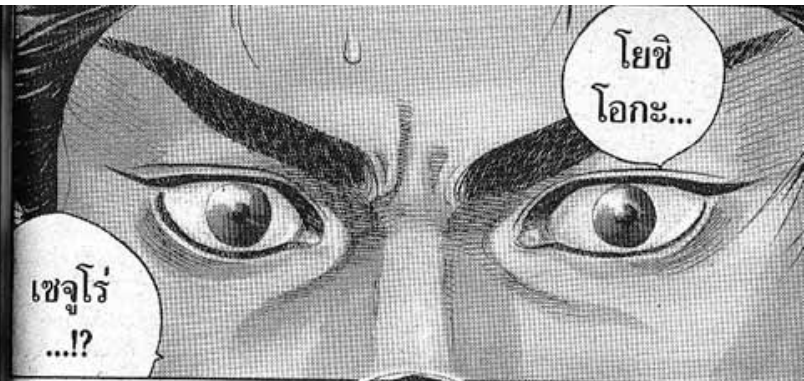

ตอนที่ 26 เจ้าสำนัก

มาจริงๆ
ด้วยแฮะ
...

บอกว่า
อย่ามา
ก็ไม่เชื่อ

โยชิ
โออะ...

เซจูโร่
...!?

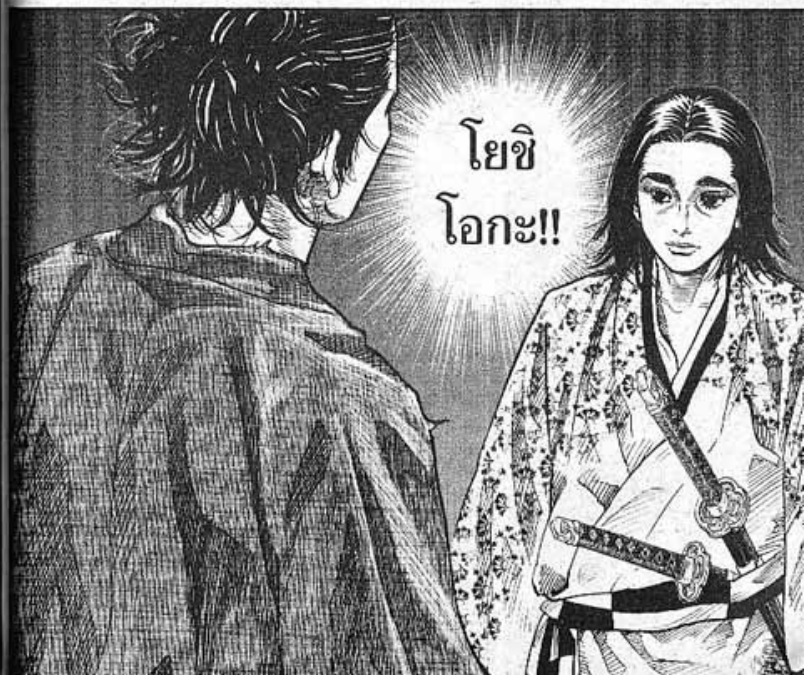
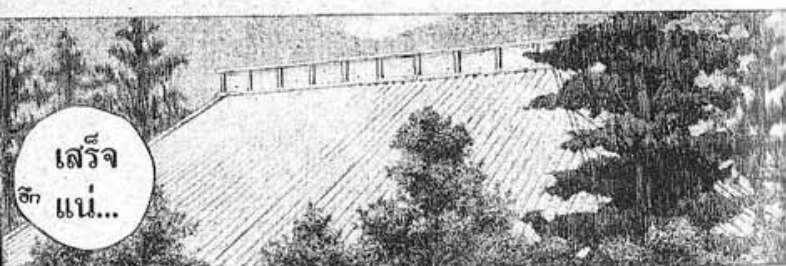
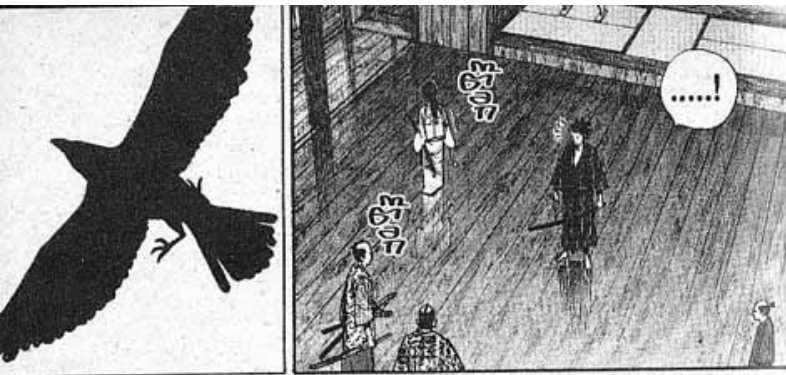

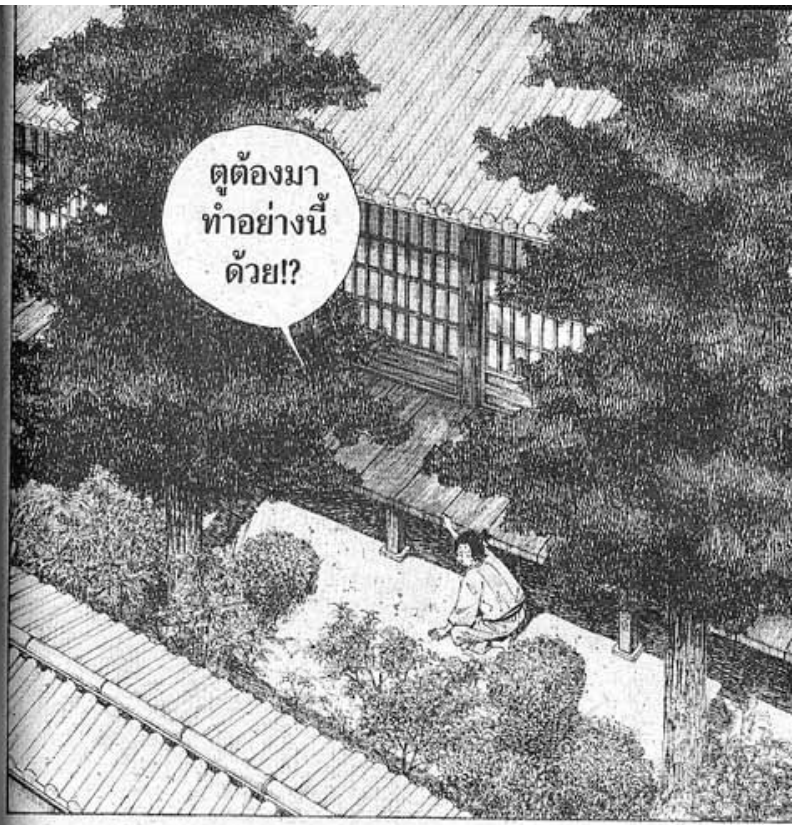
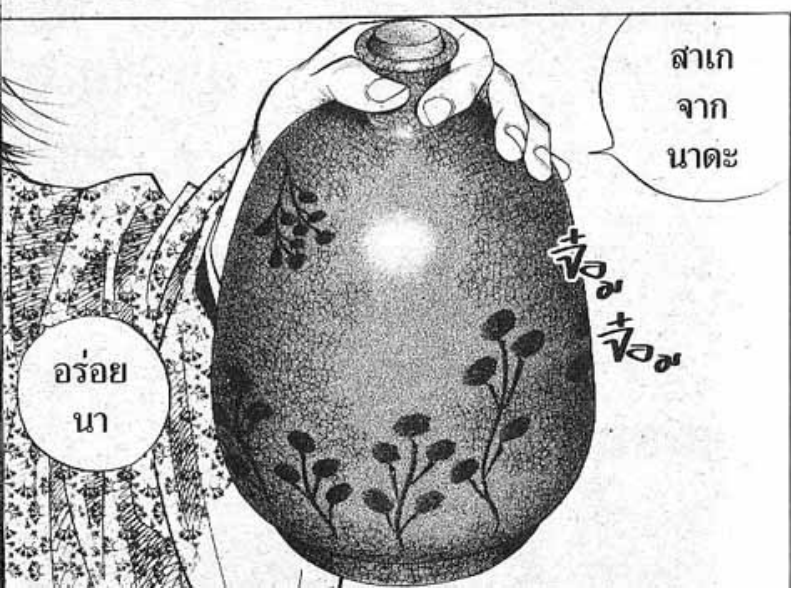
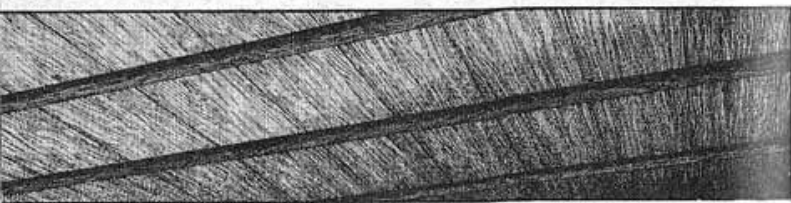
ตึก
ตึก
เห็น
มัย
ตาย
แล้ว

หมอนี่
นะ!?

หว่าดี
นักดาบ
ฝึกหัด

ตัวสั้น
นั่นะ

อะไร
ของมัน
วะ

!

ก๊าก ฮ่า
ฮ่า ฮ่า
ฮ่า ฮ่า!!

เก่งแต่ปาก
โง่เอ๊ย!!

.....

!!!

!!!

!!!

กดไว้
ไม่อยู่

ท่าน
เซจуро

!!!

ข้าเป็นคน
บ้านนอก

ไม่รู้รส
สาเก

อยู่ต่อหน้า
โยชิโอะกะ
ผู้มีชื่อเสียง
ระบือไปทั่วเหล่า
ทั้งที่

จะให้แค่
เอาของที่
ระลึกลับไป
เถอะ

.....

ซึกงโค
แล้วเรอะ
มียาไมโตะ

!!!

ข้าขอเคารพ
เจ้าทหาร
หาญ...

ทำให้ข้า
มีความ
กล้าหาญไป
ด้วย

เป็นเพราะเจ้า...
เจ้าที่บุกเข้ามา
แดนโยชิโอกะ
เพียงคนเดียว

แค่แป็บเดียว
ก็จริง แต่
ตื่นเต้นดีจัง

มือกุมทอก
พร้อมด้วยความตั้งใจ
อันยิ่งใหญ่ ออกจาก
เซคิงฮาระ

ทำให้ข้า
นึกถึงความ
รู้สึกในตอน
นั้น

เป็นเพราะ
เจ้าที่เดียว

ที่จะ
ก้าวหน้า.....!!

ที่จะ
แข็งแกร่ง

ยังไม่สาย
เกินไป

แน่ใจนะว่า
สามารถที่จะรับ
ความทู่แท้ของข้า
ในการต่อสู้ได้?

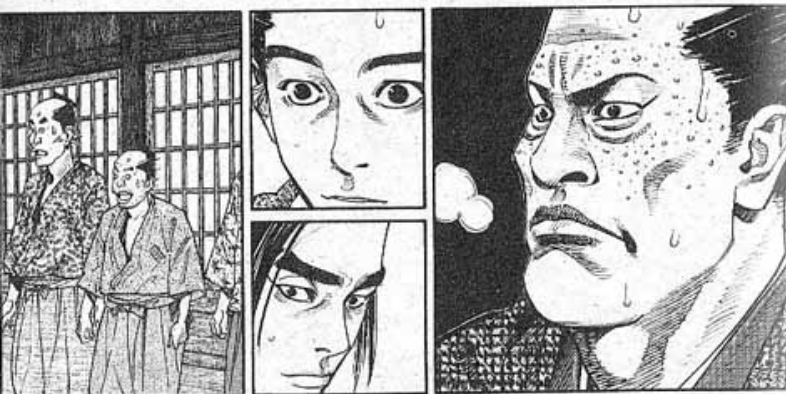
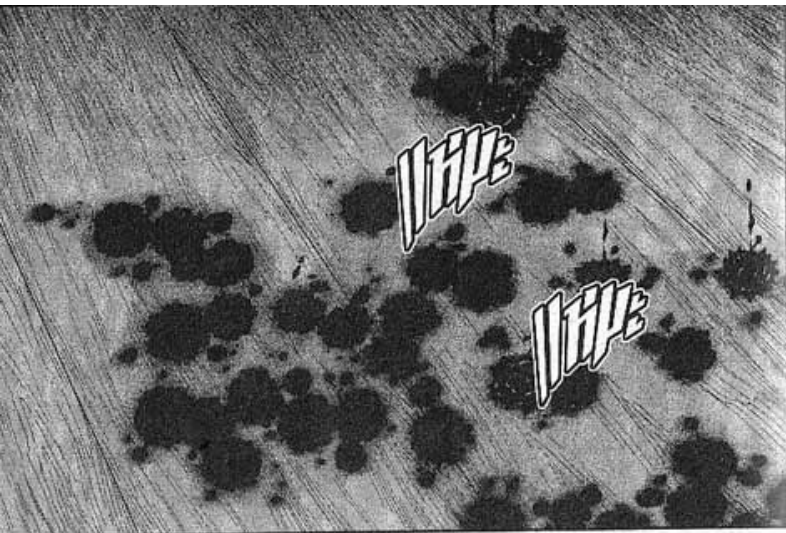

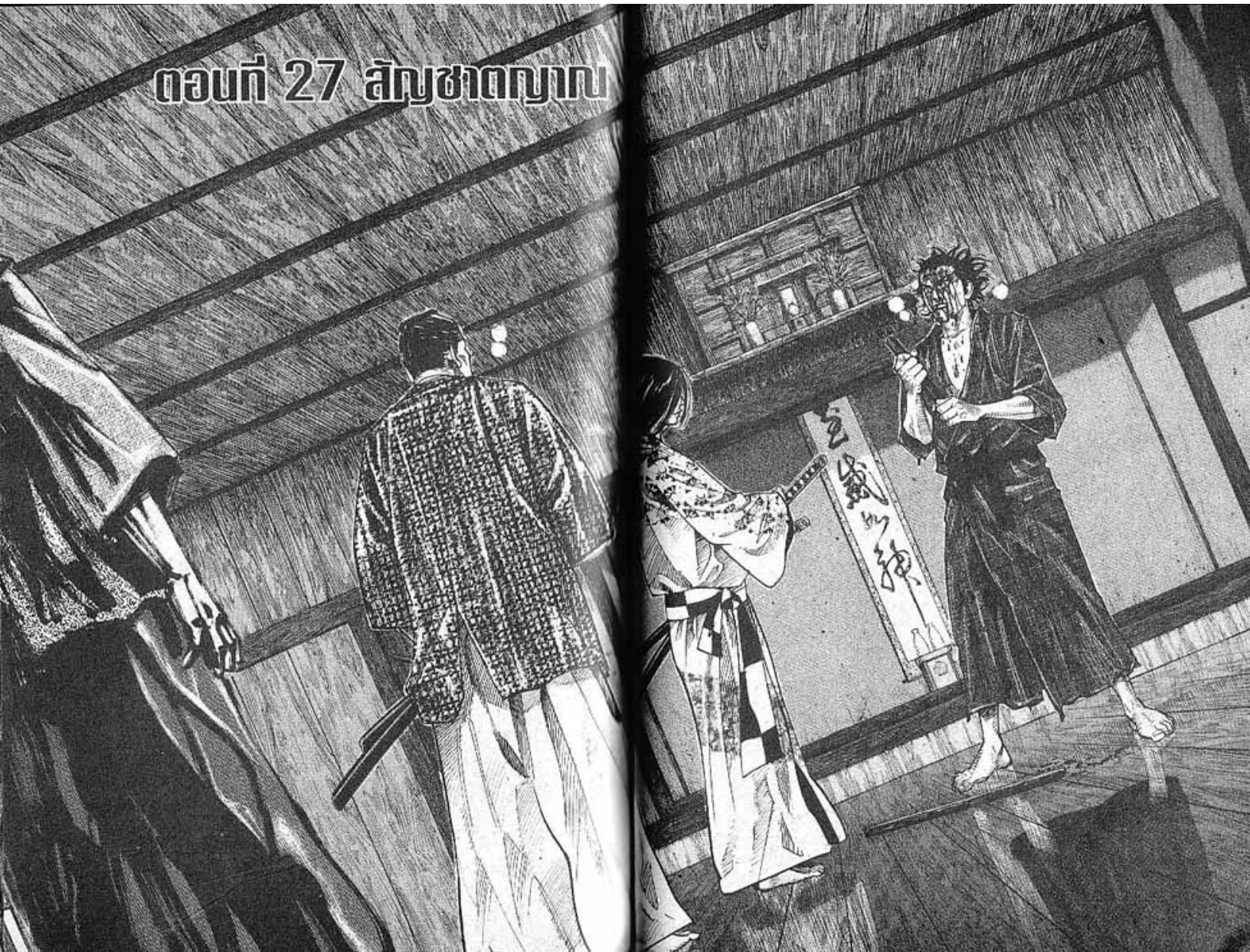
Vagabond

Handwritten text in Arabic script, possibly a signature or a note, next to a simple line drawing of a hand.

ตอนที่ 27 สิบชาติตบยา

.....

ดาบ
ช่างไวอะไร
ปานนี้

เพราะจะได้
ไม่ต้อง
ต่อสู้กัน

ถ้า
ศัตรูหนีไป
ไถ่ล่ะ

.....

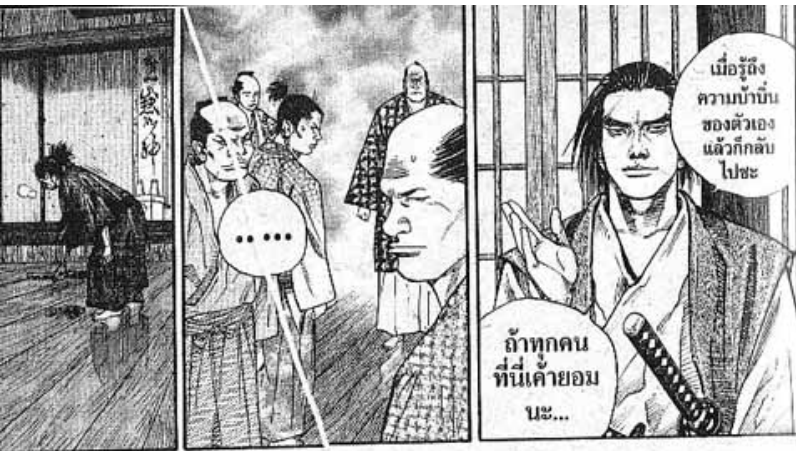
โยชิ
โอะกะ
เซงุโร่

นี่...

เมื่อสัปดาห์
เจอศัตรู
จะเสี่ยง
คำราม
ด้วย
หน้าที่
นากลัว

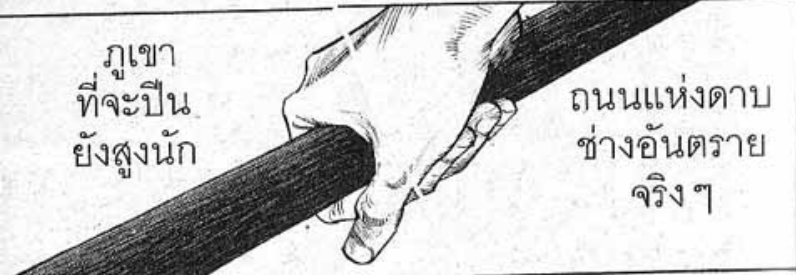
เป็น
เพราะอะไร
มั๊ย?

เมื่อรู้ถึง
ความบาป
ของตัวเอง
แล้วก็กลับ
ไปซะ

.....

ถ้าทุกคน
ที่นี่แค่ยอม
นะ...

ภูเขา
ที่จะเป็น
ยังสูงนัก

ถนนแห่งดาบ
ช่างอันตราย
จริง ๆ

ถึงจะเหมาะ
ที่จะห่มเท
ทุกอย่างให้

ต้อง
คล้าย
นี้

จะหลีกเลี่ยง
การต่อสู้
ซะก่อน

สัญชาต
ญาณคือ

ขอใจ
ท่านเซจโร่

อ๊ะ...

.....

หึ...

ที่แสดงฝีมือ
ดาบให้ข้า
เห็น

แกถามว่า
ซำกล้าที่จะรับ
การทุ้มเท
ของแก

หรือไม่
ไซมัย...

ซำ
ไม่กล้า
ทรอก

ซำขอท้าท่าน
ประลองดาบ
อีกครั้ง

จะยอม
จากไปง่าย ๆ
โดยไม่ได้
ประลอง
ได้ยังไง!!

ทื่อ

ก็ซำ
ไม่ชอบต่อสู้
นี่นา

.....
มिया
โมโตะ

ทนต
ความต่อต้าน
ของแก
ไม่ได้วะ

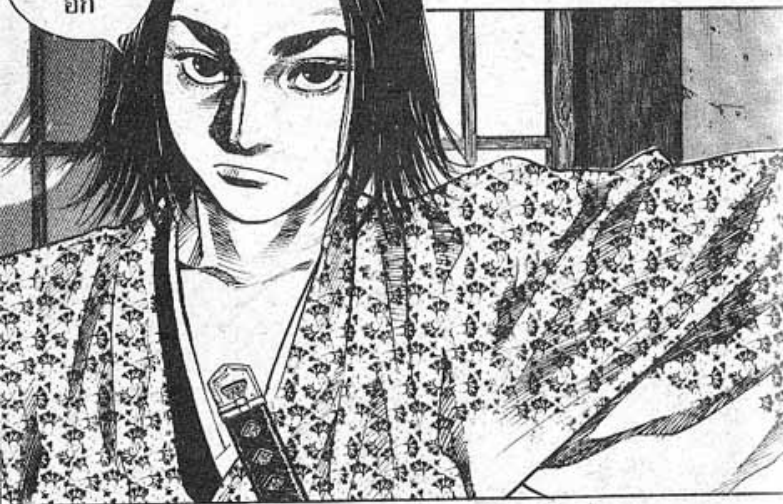
ไอ้
บ้า!!

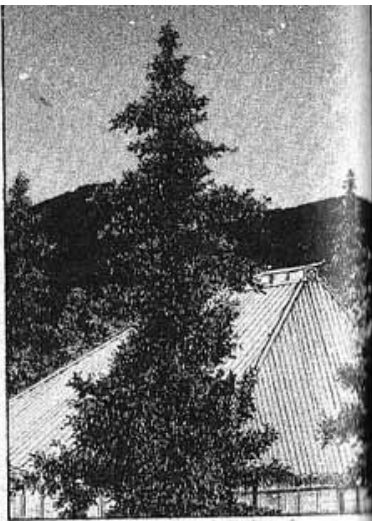
ไอ้...

เลือดอาบหน้า ส
แล้วยังอีกเหม ^๕
อยู่อีก?

แปลก
ดีวะ

2 ใน 4 ที่เป็น
สุดท้ายอดฝีมือ
แห่งโยชิโอะกะ
ก็ไม่อยู่แล้ว

นี่ก็เท่ากับ...
รอดจากภาวะ
เลวร้ายสุด ๆ
มาได้...!!

แล้วยัง
ศิษย์อีก
มากมาย

กับอุเอดะ
เรียวเฮ

เด็นซิจิโร่
ฝีมือเลิศ

แต่ก็ยัง
เหลืออีก
2...!!

ถ้าจะช่วย
ก็ต้อง
ตอนนี้
แหละ!!

อีก

เอ...
มองไม่เห็น
ซะ...

รู้สึกว่ามัน
จะมีเลือด
เต็มหน้าซะ

ข้าชก
ชอบแกะ
แล้วสิ

บอกว่าชื่อ
มียาโมโตะ
มุซาชิ ไซมัย

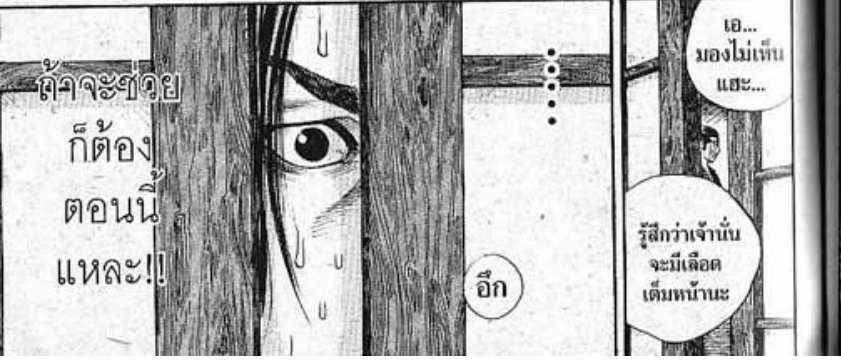

กอน
โทจิ

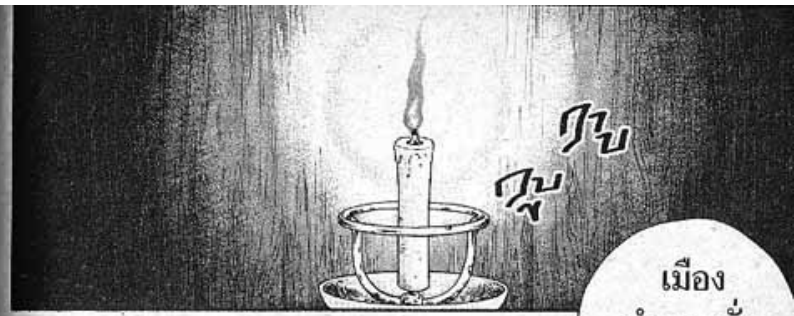
ถ้าวันนี้
แกมีโอกาส
รอดชีวิตออกไป
จากที่นี่ได้

แบ่ง
เป็นบ้า

ตอนนั้น
ข้าจะเป็นคู่มือ
ให้แกเอง

... แต่
ท่าจะยาก
เนาะ...

Vagabond

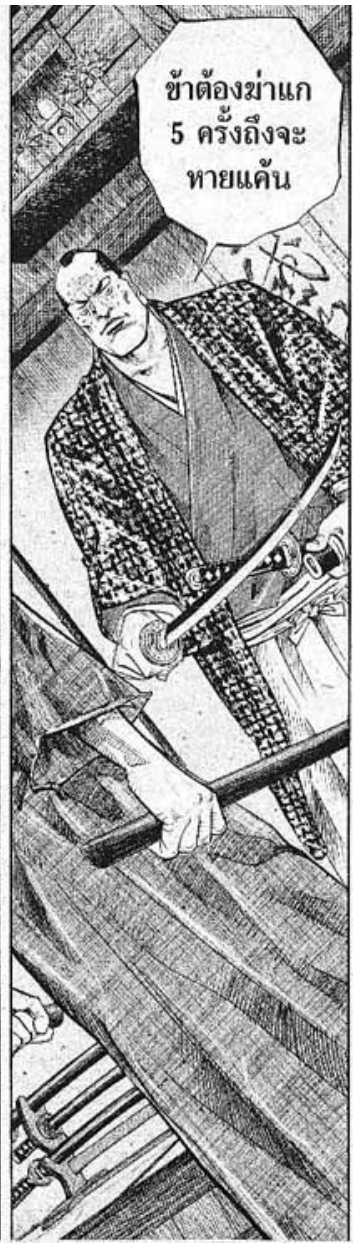
อุเอตะ !!

ไม่ต้อง
มาห้าม
ข้าแล้ว

ตอนที่ 28 ปีศาจนรก 2

ท่าน
เด็นชิ
จิโร่

ข้าต้องฆ่าแก
5 ครั้งถึงจะ
หายแค้น

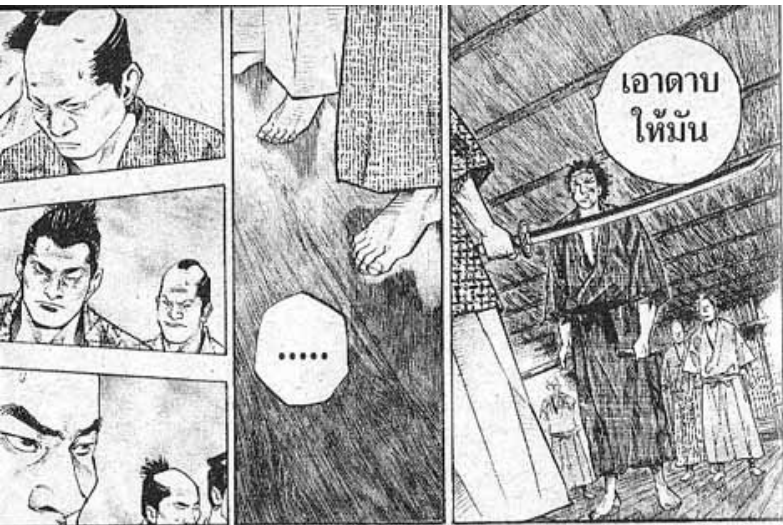

ที่ตาย
ไป...
มีทาคาฮิระ
แล้วใคร
อีก

.....
จิฮาร่า
นิมูระ...

ฮาชิฮาร่า
กับ...
คาจิ
ฮอริบ

.....
ข้าต่าง
จากพี่
ข้า...
ลูกศิษย์ถูกฆ่า
ไป 5 คน
แล้วยัง
หัวเราะ
เอิกอ้อก

ต้องข่ามัน
ให้ได้
!!

เชิญ
เลย

ให้

อืม...

...แต่ว่า
จะช่วยยังไง
ล่ะ...!?

.....

แม้ว่าเจ้านั้น
จะแกร่งกล้า
แต่ไหน แต่กับ
เด็นซิจิโร่
มันเกินไป!

ไอ้ก
ไอ้ก
ไอ้ก

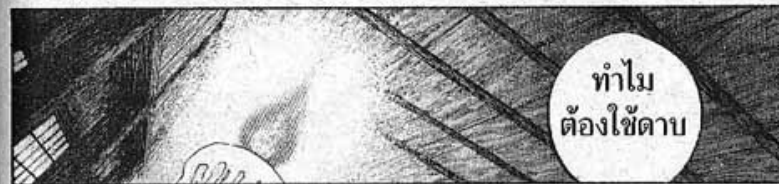

...!
ซึบ
ซึบ
ซึบ

ต้องช่วย
ก่อนที่จะ
ถูกฆ่า

โอกาสนี้
เท่านั้น!!

ทำไม
ต้องใช้ดาบ

ไม่จำเป็น
ต้องทำให้
ดูเท่หรอก
!!

ท่านครู
เด็นซิจิโร่
!!

มา...ถึง
ขนาดนี้
แล้ว...

กระดุก
ไม่ตก

คงเป็น
เพราะสิ้นเกิน
ไปทะเล
เลยเบา

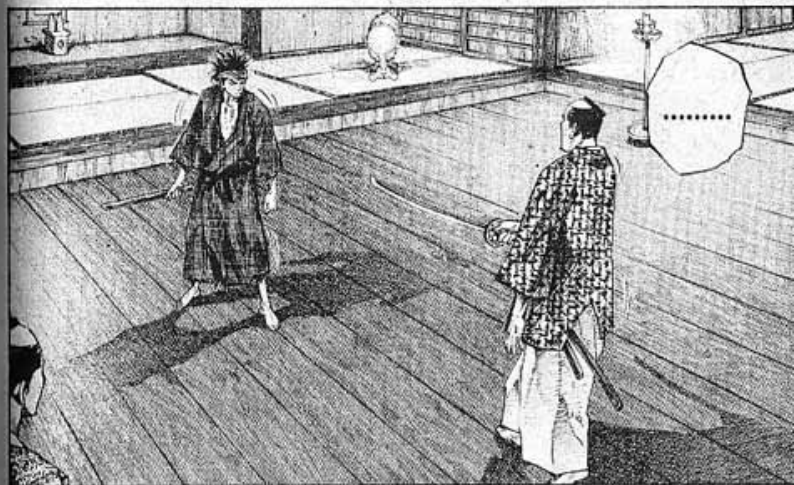

พรึ่บ

ท่านครู
!!

ท่านครู
เดินซิจิโร่
!!

มีความชั่วร้าย
ในตัวพอควร
เหมือนกัน

เอ็งนี่...

ฮัน...

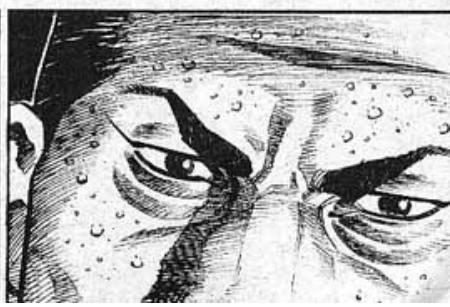

คนโน...
คนโน...
อาจเดิน
เดินซิจิไร
ลงได้
ก็ได้...!?

TR
วา!
ไม่ไป
ซัดจิงหระ
อาจจะ
ดีกว่า!!

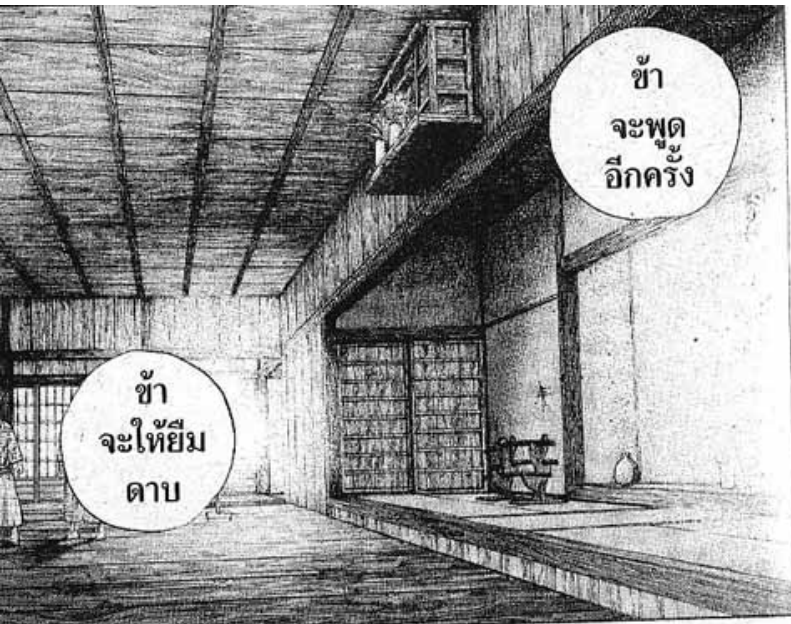
แต่คราวนี้
ชีวิตหลุดลอย
แน่

Vagabond

ข้า
จะพูด
อีกครั้ง

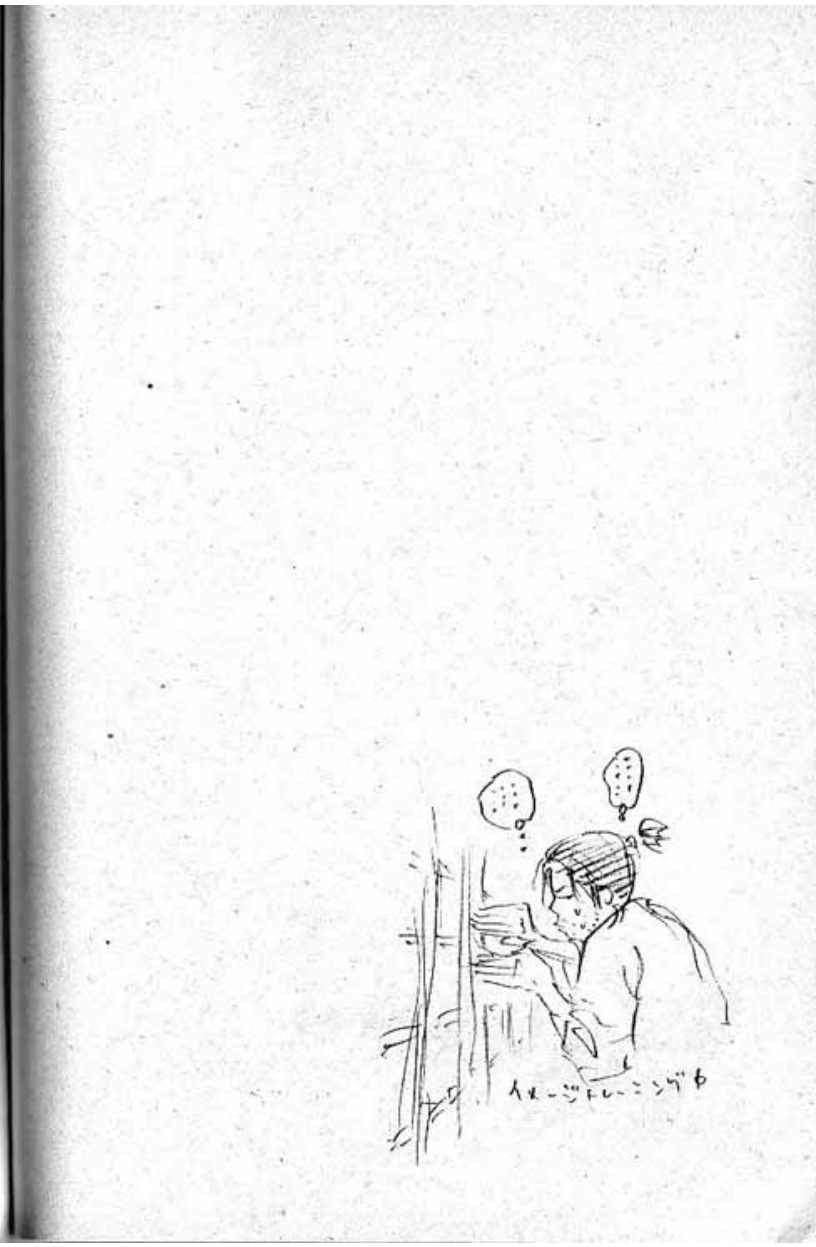
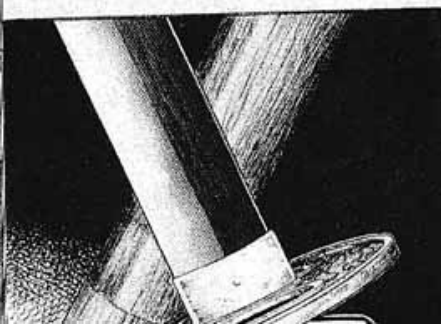
ข้า
จะให้ยม
ดาบ

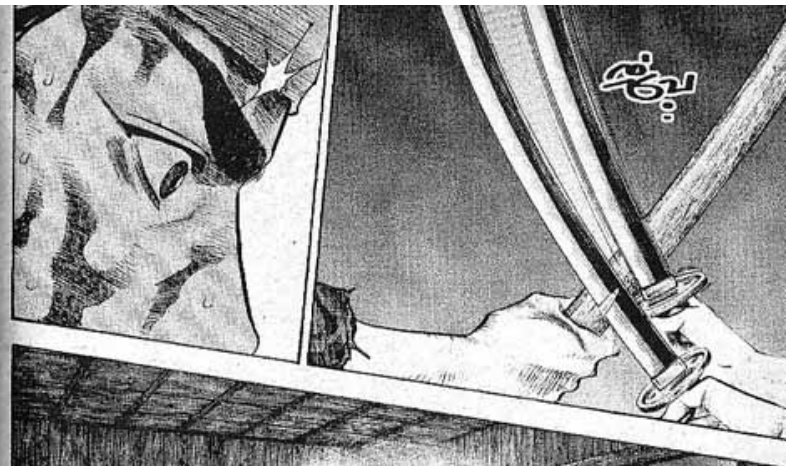

อ้อ
เรอะ

ไม่เอา

ไม่ต่าง
ไปจาก
ความหวัง

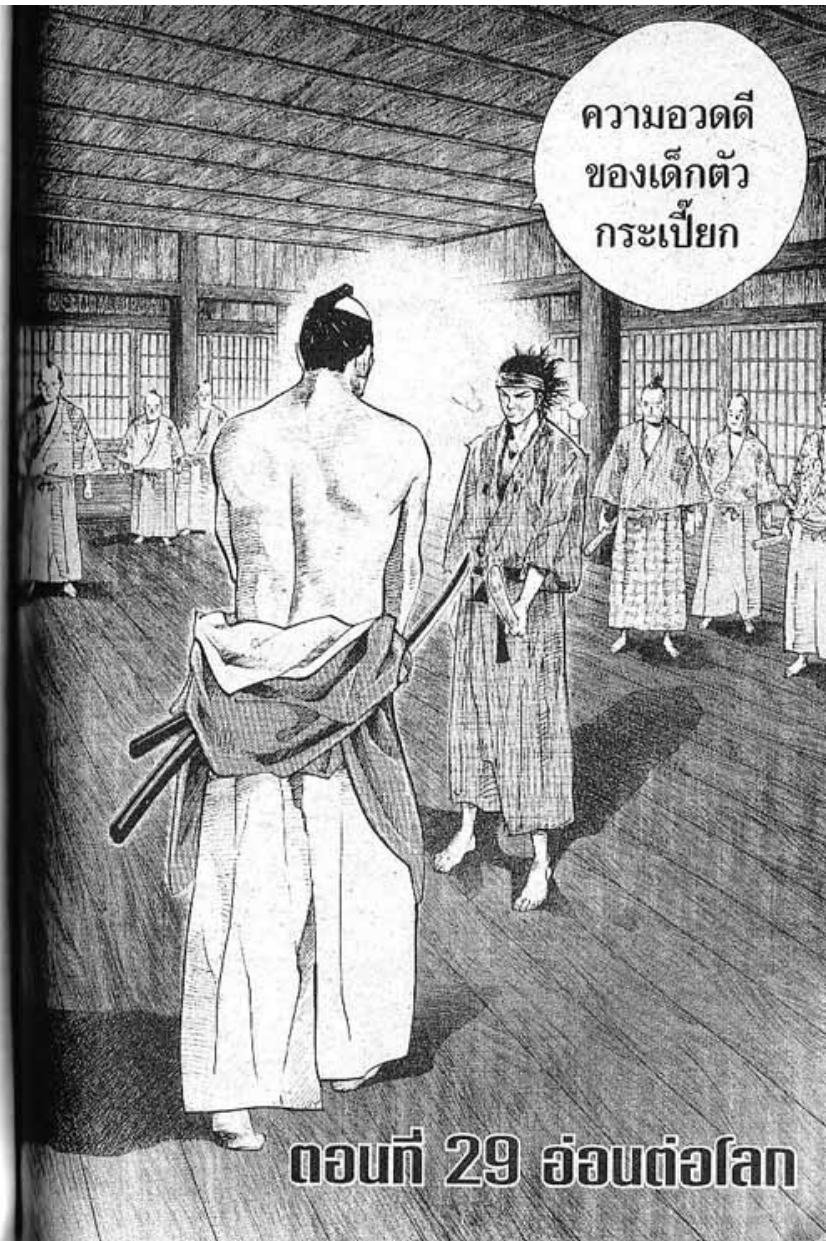

ความเชื่อ
ลม ๆ
แล้ง ๆ

เป็นอย่างนี้
ทำจะดี
แฮะ

หรือไม่
ก็ปักใจ
ว่า

ความอวดดี
ของเด็กตัว
กระเป๋ยก

ตอนที่ 29 อ่อนต่อโลก

ระหว่าง
ที่ยังมี
ชีวิตอยู่

พูด
ซะให้ลม
อยาก

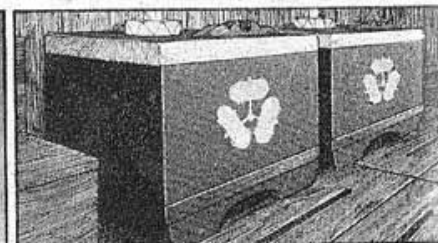
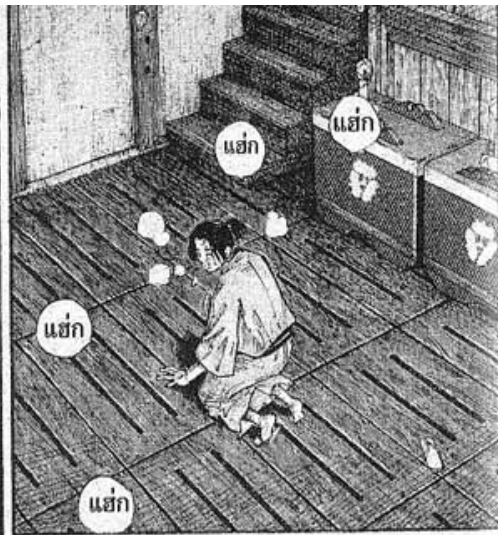
โวย

อ้าก ...

.....

จะทำ
ยังงี้ดี !!
เอายังงี้ดี

เห็นเรา
แล้ว!
!!

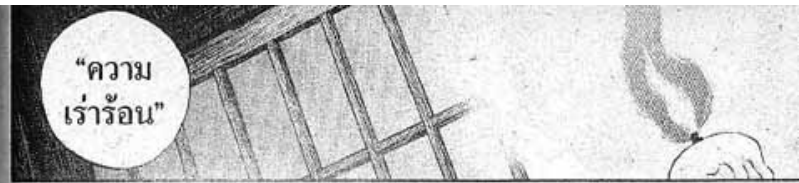

หนี่
ดีท่า!!
ตัวเราเอง
ก็ไม่ได้เกี่ยว
อะไรอยู่แล้ว !!
ไม่
เกี่ยว!!
เอาชีวิต
มาทิ้งก็ไม่
ได้อะไร!!

มันอยู่ในนั้น
ทั้งหมด
ในตาของ
แก

อิ๊ก

“ความ
เร่าร้อน”

“ความ
มุ่งมั่น”

“ความ
โกรธ”

“ความ
กลัว”

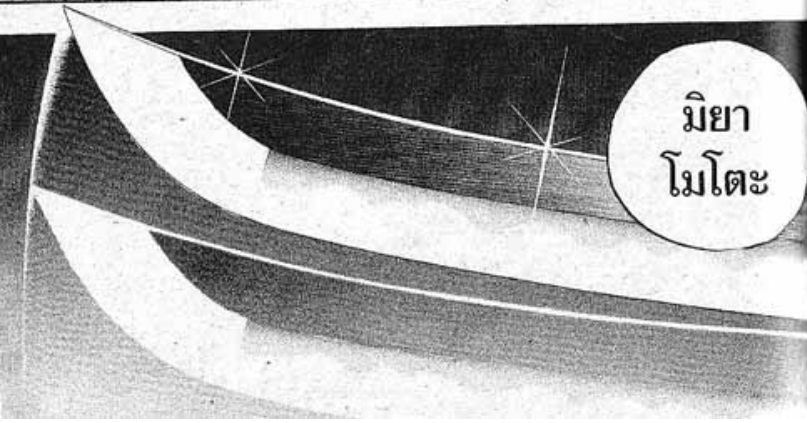
ที่นี้กว่า
ได้ถูกสะกด
ไว้แล้ว

ข้า
เคยประดาบกับ
โยชิโอะกะ
เซจуро

มียา
โมโตะ

ทำไมแกถึงยัง
กล้าต่อกรกับ
คนที่เบียด
ฝีมือได้...

แกคง
ไม่รู้ตัว
เอง

ข้าจะ
บอกให้

.....

ข้าก็
เคยเป็น
เด็ก

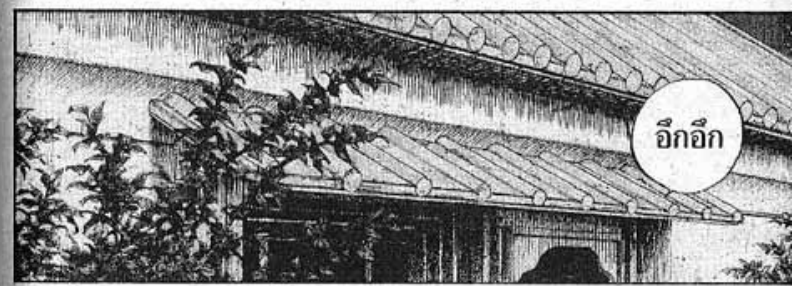
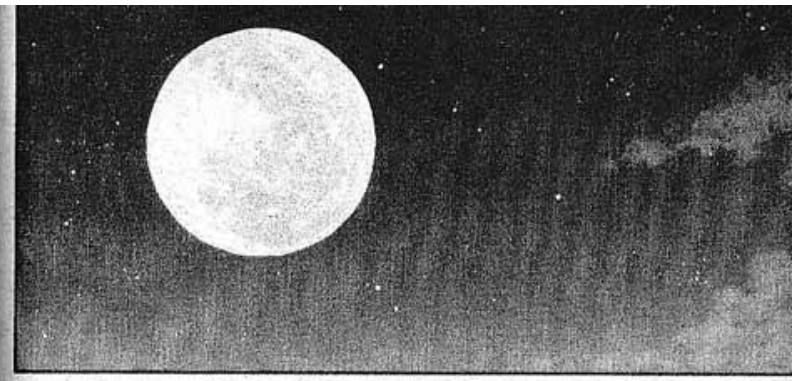
สมัยนั้น
ยังไม่รู้
อิโคโนอิเท่น
อะไร

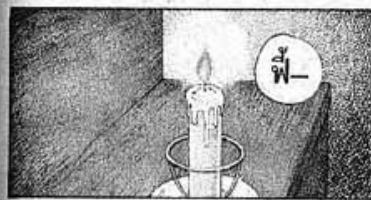
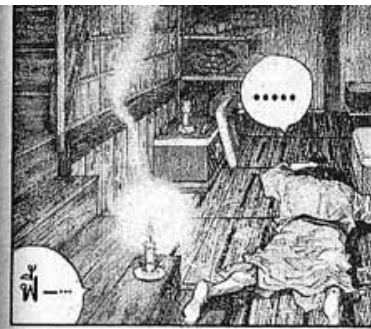
Vagabond

ตอนเด็ก
ข้าได้ฝึกกับ
พ่อของข้า
ชินเง็ง มุเนโงะ

การต่อสู้
จนถึงชีวิตมา
แล้วหลายครั้ง
ละก็

ถ้า
ไม่ใช่คนที่
เคยผ่าน

สมัยนั้นนะ
ข้าฝึกเช่นกัน

คุณเด็นชิจิโร่
ก็เป็นคนที่
เคยสู้กับคน
ที่เก่งกาจมา
ตั้งแต่เด็ก

แต่ไม่ใช่
เพียงแต่
ทวนเท่านั้น

แถม
คนที่
เคยฝึก
มาด้วย
คือ

ไอ้เด็ก
เมื่อวานขึ้น
...!!

ตื่น
ไป
หน่อย

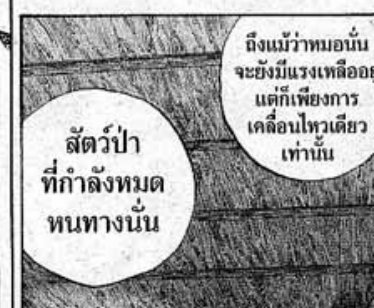

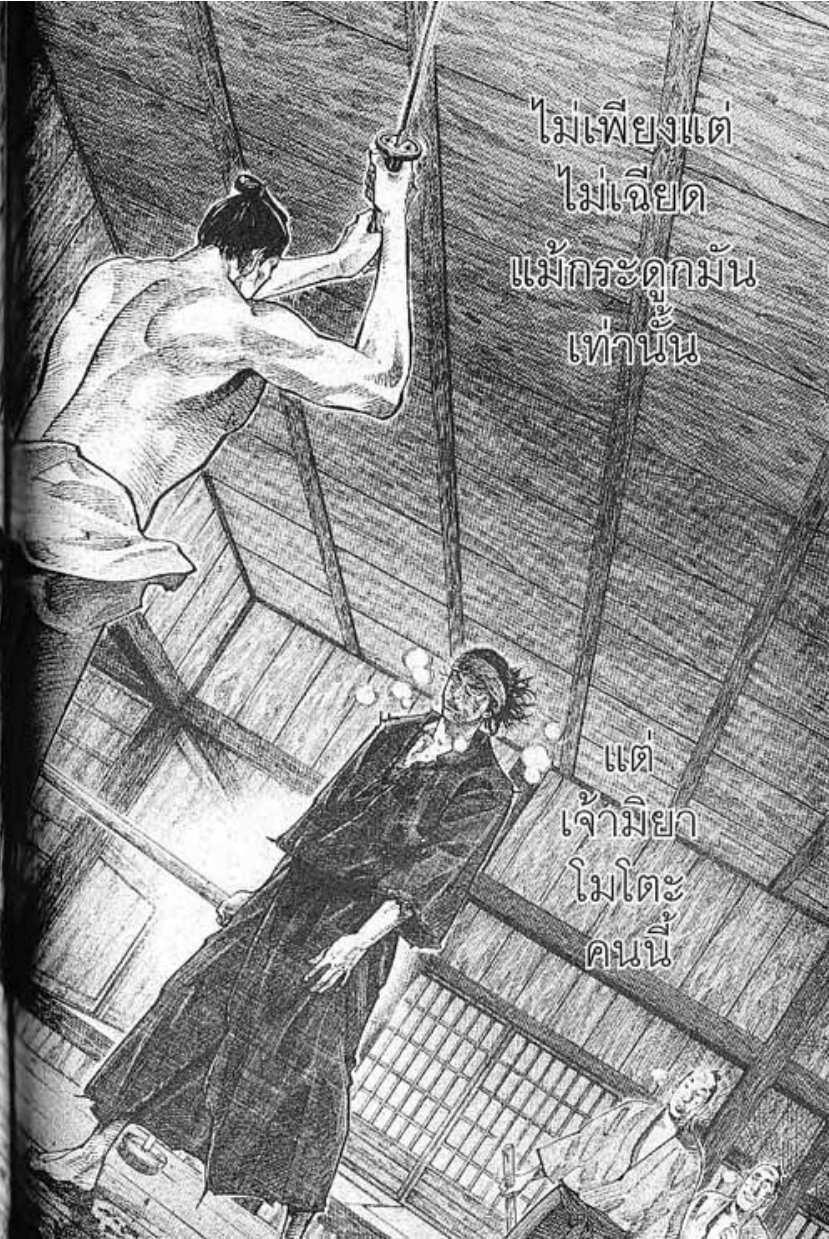
ถึงแม้ว่าจะไม่
สมบูรณ์ แต่ก็
ไม่สามารถได้
กลับได้แน่

ดาบของ
คุณเด็นชิจิโร่
ดาบนั้น

มันเอี้ยวตัว
ภายในเสี้ยว
วินาที เลยรอด
ไปได้หวุดหวิด!!

ยิ่งเหลือ
แรงที่มุง
จะให้ตาย
ทั้งคู่อยู่อีก

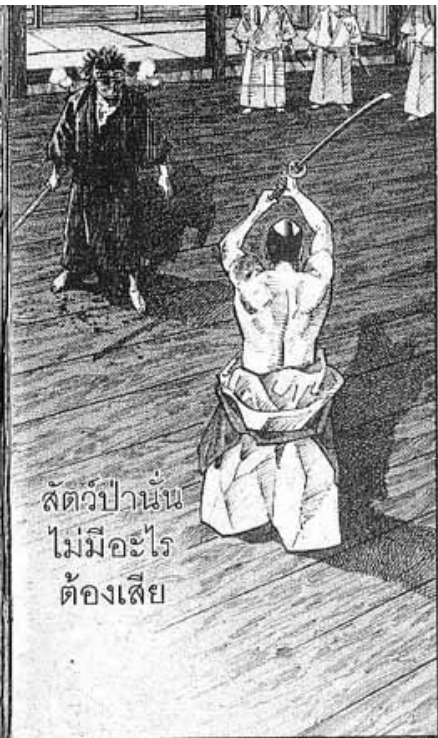
ไม่เพียงแต่
ไม่เจียด
แม้กระดูกมัน
เท่านั้น

แต่
เจ้ามียา
โมโตะ
คนนี้

ก็ต้อง
ฟาดใน
อีกครึ่ง
หนึ่ง

ถ้าดาบเมื่อกี้
ไม่สามารถ
จัดการมันได้

แต่ทว่า
คราวนี้
แขนข้างขวา
นี่

สัตว์ป่ามัน
ไม่มีอะไร
ต้องเสีย

ตอนที่
ทุกคนไม่มัน
ต้องบจจเจ็บ
อยู่แล้ว

จะเชื่อ
ฟังคำสั่ง
หรือไม่

มันพร้อม
ที่จะเอา
ชีวิตของมัน
มาทิ้งเสีย
ที่นี่

ท่านเป็น
ยอดคน
ชั้นมาก

ท่าน
เดินชิ
จิโร่

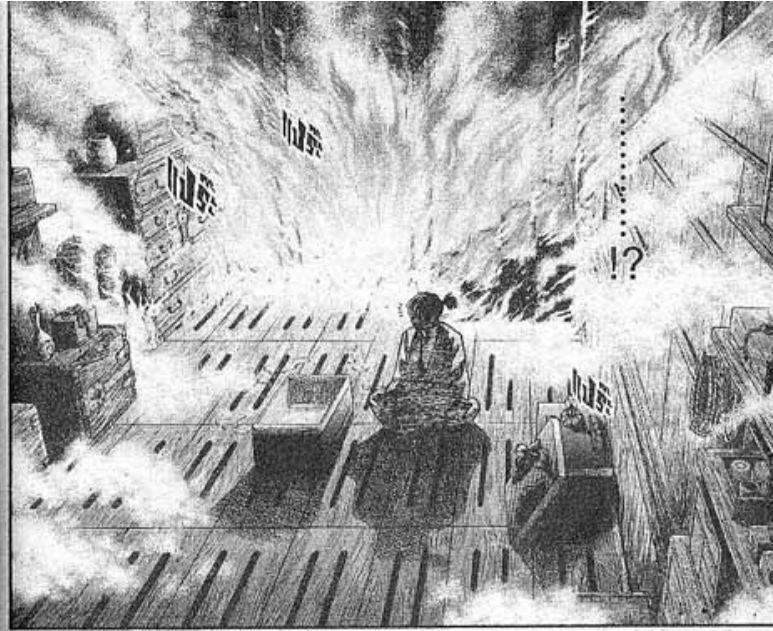
ไม่ได้
ให้ใคร
รู้เลย

ท่าน
ไม่ได้เปลี่ยน
สีหน้าเลย
แม้แต่เน็อบ

...!!

Vagabond

มัน
อะไรกัน
!!

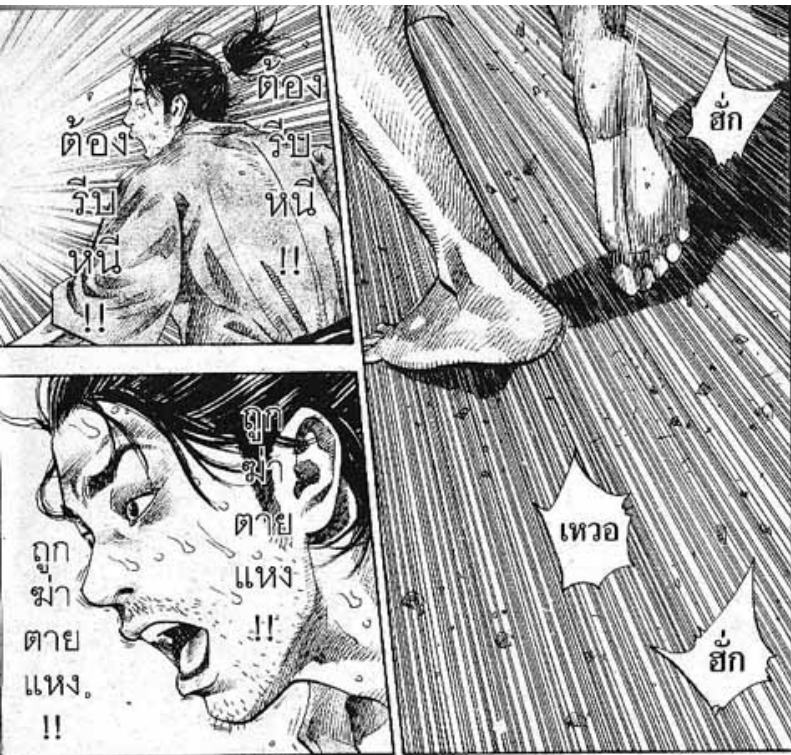

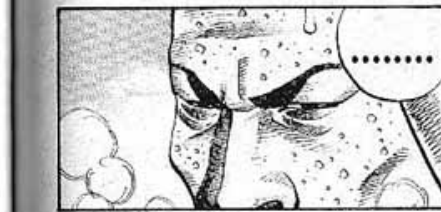
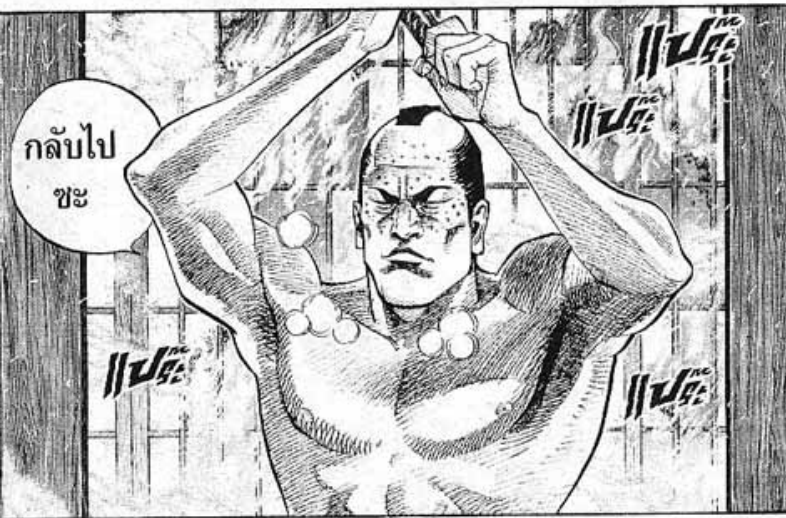
ฮ่ากก

ช่วยกันดับ
เร็ว

ตอนที่ 31 เพลิงเผา

หมาย
ความ
ว่า...

จะให้
เวลา

กับข้า
เรอะ...

เวลาให้ความ
ยุติธรรมกับ
ทุกชีวิต

รวมถึง
ข้าด้วย

จงรักษา
ชีวิตเอาไว้
ให้ดี

เพราะ
ข้า

อยากเห็น
แกต่อนท์
เก่งขึ้น
กว่านี้

ว้ากก
ไม่ไหวแล้ว
!!

เปลวเพลิง
แรงมาก
!!

แย่
แล้ว...!!

เหวอ...

จริง
ด้วย

เค้าพูดกันว่า
คนวางเพลิงมัก
กลับมาดูสถานที่
ที่ตัวเอง
วางเพลิง...

ก็สวย
เหมือนกัน
แฮะ

ดูๆไปแล้ว
ภาพที่โรงฝึก
ถูกไฟไหม้
!

เฮ้ย
เดี๋ยวคอกก็
หลุดพรอก

ทนาย
!!

แต่ไม่รู้
จะหาช่าง
นี่เพีย!!

เฮ้ย
อย่างนั้น
อะ?

สัก
วันนึง

ข้า
จะได้ฆ่า
เอง
แน่

จะมีชีวิตอยู่
จนถึงวันนั้น

เฮ็ง
เก็ง

ว้ากก
กกกก

อีก

อะไร
ของมัน

ทาเค...

...โซ...!?

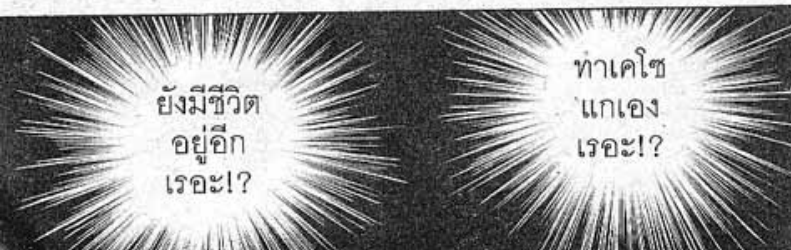

ฮ
อ้าก
กกก

แต่
ว่า

ซ่าแก่ง
กว่าเว้ย

ทา
เค
โซ
—
!!

จบเล่ม 3 โปรดติดตามตอนต่อไป